

2015 Ekspedition Vestnorge til Nordkapp.

Sig nærmer tiden, hvor vi stopper på arbejdsmarkedet. Jeg for at gå på pension, og Karin for at gå på efterløn med udgangen af august 2015. Med ferie og seniordage betyder det, at vi har sidste arbejdsdag fredag, den 3. juli 2015, og derefter har mulighed for, at holde en rigtig lang sommerferie, så derfor har vi tænkt lidt over, hvad vi kunne finde på.

Vi har snakket om, at vi, inden vi skal "bæres herfra", skal tage til det nordligste og det sydligste i Europa. Derfor var det nærliggende, at vi startede på at planlægge en tur op gennem Norge til Nordkapp, når vi stopper med at arbejde, så vi kan komme helt op i midnatssolen, mens den står over horisonten. Planlægningen er gået så småt i gang, og vi er begyndt at "surfe" lidt rundt på internettet, for at lade os inspirere. Google Maps er blevet brugt flittigt, for at finde ud af hvordan turen op til Nordkapp kunne bringe os forbi de meget seværdige steder, vi gerne vil se på turen, og med solen i ryggen, op gennem Norge.

(Hvad angår turen til det sydligste Europa, så er der gode kræfter i gang med, at arrangere en efterårstur til Sicilien for "den gamle afdeling" fra Sønderjyllands Amt.)

Nå, tilbage til turen gennem Norge til Nordkapp. Planlægningen her 3 måneder før turen viser, at turen kommer til at gå via Hirtshals, Kristiansand, Preikestolen, Trolltungen (Odda), Geiranger, Ålesund, Atlanterhavsvejen, Trondheim, Narvik, videre over Lofoten og Alta til Nordkapp, hvor vi gør ophold, inden vi vender hjemad via Karasjok, Kiruna, Jokkmokk, Storforsen, Östersund, og med et ophold i Oslo, inden vi tager færgen gennem skærgården til Frederikshavn og videre hjem.

Som ruten blev på ekspedition Norge og Nordkapp

fredag, den 3. juli 2015 (Sidste dag på arbejde):

Så er vi nået frem til fredag, den 3. juli, som er den sidste dag, vi møder på arbejde, i dette arbejdsliv. Vi fratræder først officielt den 31. august 2015, men med afholdelse af optjent ferie mm, så kan vi holde fri i ca. 2 måneder, mens vi stadig får vores velfortjente løn.

Efter 1. september kan vi så kalde os pensionister. Jeg folkepensionist og min unge kone efterløner. ☺ Den seneste tid har vi brugt vores fritid på, at gøre klar til turen, få pakket campingvogn med forskellige fornødenheder til turen, og lagt sidste hånd på planlægningen. Vi har dog ikke lagt "stramme bånd", da vi regner med, at der let kan komme ændringer undervejs, hvis der skulle være spændende ting, som vi får lyst til at "dyrke lidt mere". Efter afskedsreceptioner, for både Karin og jeg, bruger vi nu resten af dagen til at hygge med familien, og venter til søndag med den sidste klargøring. Vi havde nogle dejlige afskedsreceptioner, hhv. torsdag og fredag, hvor vores børn, svigerbørn og barnebarn deltog. Fredag aften var vi alle på Asian Wokhouse, og hyggede os hjemme i haven resten af aftenen.

Fra afskedsreceptionerne

lørdag, den 4. juli og søndag, den 5. juli 2015:

Da alle havde sovet hjemme hos os, fik vi morgenmad i haven, hvor solen stod klar på en skyfri himmel, og temperaturen allerede var et stykke over 20 °C. Efter frokost kørte de unge hjem, og vi to "gamle" ryddede lidt op og gjorde klar til ferien. Om søndagen fik vi vasket bilen og pakket det sidste ud i bil og campingvogn. Ind i mellem tog vi en cykeltur ud til stranden. Efter pakningen var det tid til et bad og lidt afslapning med et glas rødvin, inden vi gik tidligt i seng, for at være friske til starten på "rejsen" mandag morgen.

mandag, den 6. juli 2015:

Efter morgenmaden puslede vi lidt rundt, inden vi startede første etape, som gik op til farmor & farfar i Blenstrup. Efter lidt genvordigheder, kom vi godt frem, hvor farfar havde aftensmaden klar til at sætte på bordet. Vi hyggede os resten af aftenen, inden vi "kravlede" ud i campingvognen, så vi kunne få en god søvn inden starten på den "lange rejse" til Norge og Nordkapp.

tirsdag, den 7. juli 2015:

Vi havde sat mobilen til at vække os kl. 07.00, så vi havde god tid til morgenmaden sammen med farfar. Kl. 08.55 vinkede vi farvel og begav os ud på landevejen mod nord, og kl. 10.25 tjekkede vi ind på færgeterminalen, hvor vi fik vores boardingkort.

Vi venter på færgen i Hirtshals

Vi blev ledet til bane 38, hvor vi skulle vente, indtil vi blev kaldt frem til færgen. Kl. 12.00 blev vi vinket frem og skulle køre ind på færgen på dæk 3, det samme som lastbilerne. Vi fik en fin plads med god luft omkring, næsten midt i færgen. Vi fandt let op til dæk 8, hvor vi fandt et ledigt bord i cafeteriaet, hvor vi havde udsigt ud over havet gennem store vinduer. Vi havde taget computer og vores bøger med op, så jeg fik skrevet lidt, mens Karin drak en kop kaffe. Bagefter fik vi læst et par kapitler, mens færgen skød op til 27 knob med retning mod Kristiansand. Kl. 15.15 begav vi os ned til bilen for at være klar til at

køre fra borde. 20 minutter senere kunne vi trille ud i let regn og 14 °C. Tolderne interesserede sig ikke for os, så vi kunne køre ud af det Vestlige Kristiansand, og efter en times tid kunne vi dreje ind på Sandnes camping lige uden for Mandal. Byen hvor billedhuggeren Gustav Vigeland er født. Efter at være tjekket ind skulle vi blot finde os et sted at holde, bare vi holdt et mellemrum til de andre på 4 m. Det var en rigtig hyggelig lille campingplads, med en fin udsigt ud over Mandalselva. Vi hæftede os særligt ved de flotte skilte, der alle var håndudskårne træstykker. Efter at have gået en lille tur, var det tid til at få lidt hjemmelavede frikadeller og kartoffelsalat, som vi havde med i køleskabet. Til det nød vi et enkelt glas rødvin. Aftenen nød vi i campingvognen med at læse og skrive lidt.

Sandnes Camping i Mandal

onsdag, den 8. juli 2015:

Jeg vågnede kl. 07.35, og kunne høre den sagte regn, der landede på taget af campingvognen. Det lød dog, som om det ikke blæste, men jeg kunne se Karin stadig sov, så jeg lagde mig om på den anden side og sov videre. Klokkeren 08.40 var det så tid til at stå op for at blive nettet lidt, og spise morgenmad. Efter morgenmaden fik vi campingvognen spændt på bilen, og kl. 09.20 kørte vi ud af campingpladsen i fint opholdsvejr og 14 °C. Nede ved Mandal drejede vi mod vest, for at følge E39 frem mod næste stop. Vejen bugter sig flot mellem fjorde og søer, og det gik stejlt op og ned ad fjeldene. Vejret var meget skiftende undervejs, regn, dis, klart, og vi nåede også at se solen. Ved Kvinesdal kørte vi ind i den første automatiske bomstation. Jeg syntes ikke min Brobizz "bippede", så regningen bliver nok sendt hjem senere. Vi kunne tydeligt se sporkøringen på vejene. Nogen steder var der sporkøring, andre var blevet fræset af og andre havde fået nyt slidlag. Det siges at man i Norge lægger nyt slid-

Ved færgen Lauvvik - Oanes

lag på hver 4 år, og så laver en affræsning, når der er gået 2 år. Det skyldes det store slid fra pigdækkene. Vi fik tanket for første gang i Norge, ved ESSO i Vikeså, hvor diesel kostede 13,09 Nkr. Efter 187 km var vi fremme ved Lauvvik, hvor vi betalte 239,- kr. for at blive sejlet over til Oanes, en sejltur på knap 10 min. Efter en halv times kørsel ad smalle veje, nåede vi frem til [Preikestolen Camping](#), hvor vi tjekkede ind kl. 13.30, i 16 °C og efter godt 200 km kørsel. Vejret var gråt, men tørt, i hvert fald, indtil vi skulle til at spise frokost, hvor fik vi endnu en byge med stille regn. Et sjovt fænomen. Det regner med meget små dråber, men de falder så tæt, så det føles meget vådt, men det kan næsten ikke høres på campingvognens tag. Eftermiddagen brugte vi til at hygge os i campingvognen og gå ture i nærområdet, da regnperioderne var blevet færre. Nu håber vi på tørvejrs i morgen, hvor vi vil på vandretur til [Preikestolen](#).

Udsigt mod Stavanger fra Campingpladsen

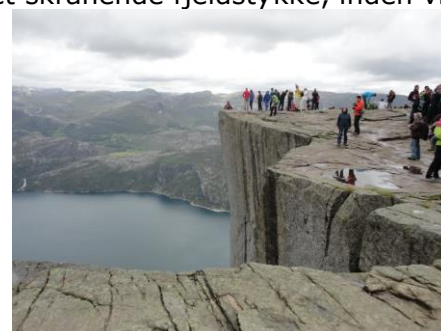
torsdag, den 9. juli 2015:

Efter en god nats søvn vågnede vi først kl. 08.30. Det havde regnet om natten, men nu kunne vi ikke høre noget der slog mod taget af campingvognen. Det var tid at stå op. Udenfor kunne vi se skyerne hænge lavt over fjeldet, og det føltes helt fugtigt, som om vi var inde i skyerne. Da vi

Preikestolen Fjellhytte

havde fået morgenmad, kunne vi fornemme, at skyerne kravlede højere op, og kl. 10.30 var skyerne over fjeldtoppene, så vi startede bilen og kørte de 4 km. til Preikestolen fjellhytte, hvor vi kunne parkere og starte vandreturen, som var på 4 km op til Preikestolen, som ligger 350 m. højere oppe. Vi startede op ad en stejl grussti og efter et par hundrede meter, gik det over i trappetrin, eller hvad man kan kalde det. Det var klippestykker, som var lagt, så de dannede nogle trin, andre steder var det bare sten og klippestykker, man skulle træde op på. Jeg tænkte straks, at her er "tilgængelighed en by i Rusland". Nå, vi havde læst, at der var tale om en rute der var benævnt "Anstrengend", det sværeste på den vandrebroschure for hele Ryfylke (svarer til en amt), som vi fik i campingpladsens reception. Efter et langt stykke op ad, gik det igen ned ad et godt stykke, herefter over nogle træbroer ud over et fladt område. Sådan fortsatte det til vi var knap halvvejs, så "tog fanden ved stien", det gik op ad, og det gik op ad, ad en meget stejl og lang klippesti. Vi måtte et par gange holde pause for at få luft, men vi var i bedre form end de fleste, Stort set alle over 40 år blev overhalet af de "to gamle", som var blevet varme. Nu troede vi, at det skulle være afslappende, men efter et stykke, der gik ned ad, begyndte det igen at gå op ad, og sådan fortsatte, op og ned, indtil der manglede ca. 500 m. Nu gik det bare op over et skrånende fjeldstykke, inden vi kom til det sidste stykke, som gik helt ude på kanten af klippen, og førte os frem til Preikestolen. Vi havde haft gråvejrs hele vejen op, men nu begyndte solen at titte frem, ligesom en belønning til os, for at have klaret den svære vej op til Preikestolen. Vi satte os og nød synet sammen med, nok et stykke over 100 andre vandrere, og der blev ved med at komme flere til. Da vi havde spist vore pølsebrød, fået lidt vand og taget nogle billeder, startede vi turen tilbage mod parkeringspladsen. Det første stykke ned over fjeldskrånningen, gik vi lige imod vinden, som var frisket op, så vi måtte "lyne" vore trøjer for ikke at fryse. Vi var jo stadig svedige efter den hårde tur op. Nu gik turen så i modsat retning, men selv om det gik mest ned ad, så måtte vi kæmpe os gennem de stykker, hvor vi havde sluppet lidt af på opturen. Da vi nåede ned til grusstien, opda-

Preikestolen

Fra Preikestolen (ca. 600 meter over havet)

gede vi først hvor stejl, den faktisk var. Det var næsten umuligt at gå ned ad den på almindelig vis. Vi blev godt ømme i vore lægge og lårmuskler af at bremse på hvert eneste skridt. Pyh – Vi nåede frem til parkeringspladsen og fremme ved bilen, kunne vi se, at dem der havde parkeret på vores sektion, både før og efter os, stadig ikke var kommet tilbage. Så vi havde, som de første (hurtigste) tilbagelagt turen til og fra Preikestolen. Vi fik de lidt fugtige jakker lagt ind på bagsædet, og kørte ned til bommen, for at komme ud fra parkeringspladsen. Den bil før os havde problemer med at få bommen op, så de kunne køre ud. Hurtigt kom der et par unge mennesker fra selskabet "Preikestolen" som hjalp dem igennem. Vi betalte de 100 kr. for parkeringen og blev lukket ud. Efter 4 km's kørsel nedad var vi fremme ved campingpladsen og kunne parkere bilen ved campingvognen. Lidt trætte fik vi en forfriskning og et par kiks, inden den stod på et velfortjent bad, for at få vasken sveden af. Bagefter slap-pede vi af og hyggede os i campingvognen, indtil det blev tid til at "trylle" lidt frem til aftenmad. Jeg fik skrevet lidt, mens Karin læste, og efter aftenmaden gik vi en lille tur og brugte aftenen på afslapning, inden det i morgen går videre mod nye eventyr.

Fjeldene mod Preikestolen

fredag, den 10. juli 2015:

Lidt før kl. 07.00 klagede Karin over, at hun frøs, så jeg måtte agere "varmedunk" nogle minutter inden vi stod op, for at få lidt morgenmad og gøre os klar. Kl. 07.45 var temperaturen blevet 9 °C, og vi startede turen videre mod nord. Først var Karin inde i receptionen, for at aflevere vores skilt, som vi havde haft hængende i campingvognen. Da vi var kommet ned på Riksweg 13, og

Færgeløbet i Hjelmeland

kørte igennem byerne, kunne vi se, at El-bilen Tesla stadig var den mest gængse model, som "byfolket" kørte i. Kl. lidt i 09.00 var vi fremme ved Hjelmeland, hvor vi skulle med færgen, som sejlede kl. 09.00, så ventetiden var minimal. Vi betalte 169,- Nkr. for sejlturen, som tog ca. 10 minutter, og bragte os over til Nesvik. Vi var kørt igennem nogle enkelte tunneller, inden vi kørte ombord på færgen, men nu var vi kommet i tunnelland. Karin talte i alt 39 tunneller, fra vi kørte fra Nesvik til Røldal, en strækning på 108 km. Der var en del solskin undervejs, men det var ikke muligt at bruge solbriller, da vi jo hele tiden kørte ind og ud af tunnellerne. Samtidig var vejen smal, med masser af skarpe kurver, og bugtede sig op og ned. Mange steder var den så smal, at 2 biler ikke kunne komme forbi hinanden, med mindre man var forudseende. Vi måtte flere gange stoppe brat op ved de små sideudvidelser, der var på vejen for at lade modkørende komme forbi. Vi måtte også passe på, ikke at køre færene ned, som nogen steder gik løs op til og på vejen. Fremme ved Røldal kom vi til E 134, som går fra Oslo til Haugesund. Nu blev vejen noget bredere, men samtidig gik den kraftig op ad. Straks kørte vi ind i tunnel, der var formet som en spiral, så vi "fik en omgang" inde i fjeldet. Nu kørte vi op igennem Røldal skiområdet, hvor der stadig lå masser af sne. Liftene var godt nok stoppet, men efter min vurdering, var der sne nok til skiløb. Vi "dykkede ind i" Røldaltunnellen, som førte os op til toppen af området. Der var 7 °C på toppen, og heldigvis kørte vi snart ind i endnu en tunnel, som førte os ned af nordsiden af fjeldet, og ud i solskinnet. Snart var vi fremme, hvor vi skulle dreje fra E 134 og følge Riksweg 13 ned til Odda. Det var en stor oplevelse, at følge elven, som gik på venstre side af vejen. Flere gange havde vi nogle fantastiske udsyn til store fosser, som væltede ud over fjeldsiden og løb ned i elven, vi kørte langs. 16 km. før Odda nåede vi frem til Låtefossen, som er en af de mest berømte fosser i Norge. Her vælter vandet ud over fjeldsiden i 2 store fald, og ned under vejen, vi kører på. Luften er helt tyk af vandsprøjt, så man bliver ligeså våd, som hvis man stod ude i en tordenbyge. Et fantastisk syn, ligesom den foss, der er på den anden side af vejen, bare 100 m før Låtefossen. Der er udsyn til flere flotte fosser på det sidste stykke frem mod Odda. De sidste 16 km inden Odda er ubeskrivelige, de skal bare ses! Fremme i starten af Odda, drejede vi til venstre og efter 204 km i alt, var vi fremme ved Odda Camping, som er en lille kommunal plads. Da vi kom, var der god plads, og vi fandt et sted med udsyn over Sandvinvatnet, og fik koblet os på strøm. Vi gik en tur ned til Odda by, hvor vi var inde for at handle lidt i den lokale Coop. Det blev til stenovnsbrød og lidt

Låtefossen

På vej fra Preikestolen til Odda

Müesli til i alt 44,- Nkr. Vi så også på øl, men 22,50 Nkr. for en 33 cl. Tuborg, eller 39,- Nkr. for en Heineken ½ ltr, det var nu for meget, så hellere drikke det rødvin, vi har med, inden "der er nogen der stjæler det". Det er jo en formue værd! Det sidste af eftermiddagen tilbragte vi i solen foran campingvognen med et lille glas rødt-guld (rødvin). Solen skinnede fra en skyfri himmel, men da den gik ned bag fjeldet, blev det køligt, og vi trak indenfor for at få lidt aftensmad, som bestod af toastbrød og masser af laks. Om aftenen blev det til en lille gåtur, med høj blå skyfri himmel og senere hygge indenfor, så vi kan være klar til næste etape i morgen.

lørdag, den 11. juli 2015:

Efter en god nats søvn var vi klar til at forlade campingpladsen i Odda, kl. 07.30. Det havde været tørvejr hele natten, og nu var det 11 °C og overskyet, men et perfekt vejr at køre i. Den første kilometer kørte vi ad en mindre vej med mange bump, og fremme ved Riksweg 13, drejede vi ned mod Odda centrum, for at følge østsiden af Sørfjorden mod Kinsarvik. Vejen var smal og

På vej ud af Odda

bugtede sig langs med fjorden, så vi var glade for, at der ikke var ret meget trafik og kun enkelte lastbiler. Vi var dog heldige, at vi kun mødte lastbilerne på de steder, hvor vejen var bredere. Vi havde talt om, at der nok ikke rigtig var nogen tunneller, og vi kørte heller ikke igennem nogen af dem, mens vi kørte langs Sørfjorden og Eidfjorden. I Kinsarvik var "Flammen" blevet tørstig, så vi fik tanket diesel, så vi var sikre på at kunne klare turen frem til Lærdal. Efter 50 km kørte vi ind i den første tunnel, men vi synes alligevel, det kunne være sjovt at holde tal på tunnellerne, så vi besluttede at tælle dem på hele turen. Ved Bu kørte vi ind i den første tunnel, og hvilken oplevelse, for et styk-

ke inde, kom vi til en rundkørsel, hvor vi fortsatte lige ud. Efter en kurve på tunnelen, dukkede vi ud i lyset, og var nu ude på Hardangerbrua, og her "bippede" Brobizzen, som kvittering for, at vi havde betalt bompeng. Da vi var kommet over broen, kørte vi direkte ind i den næste tunnel, hvor vi kom frem til endnu en rundkørsel, der var oplyst med et blå lys – rigtig flot. Denne gang kunne vi ikke fortsætte ligeud, men tog "benet" til venstre mod Voss. Længden, vi kørte inde i fjeldet, var her 7,7 km. Efter at have passeret Voss, kom vi forbi et flot vandfald, som vi lige skulle have et billede af. Så kunne vi samtidig give plads til en bus og et par biler, som kørte lige bag os. Der var helt vindstille, så vi fik nogle flotte udkik over søerne, vi kørte forbi. Landskabet spejlede sig i søen, så det så rigtig flot ud. Vi prøvede, om vi kunne få et foto, som kunne vise skønheden, men billeder er kun til at fastholde minder, og kan aldrig vise den fulde virkelighed. Tunnellerne blev flere og flere, og vi nåede op på 20 på den 195 km lange køretur. Det mest fantastiske var, at vi på de sidste 55 km kørte 45 km inde i tunneller. Heraf var den sidste "Lærdaltunnelen" på 24,5 km. Herinde har man lavet 3 større rum, som er oplyst i flere farver, dette for at bryde monotonien for bilisterne. Kl. 11.30 nåede vi frem til Lærdal Ferie- og Fritidspark, hvor vi fik os installeret på plads 12. Nu var det let skyet og 16 °C. Efter at have fået lidt at drikke, begav vi os til fods ind for, at se byen og den gamle bydel i [Lærdalsøyri](#). Det var den 18. januar 2014, de havde en brand, som brandskadede 60 huse, hvoraf de 42 blev totalskadede. På vores tur gennem bydelen, kunne vi se flere steder, hvor der var rodskader på reddede bygninger og træer. Efter at have gået et stykke gennem byen, drejede vi ned til elven, som vi fulgte tilbage til campingpladsen. Nu var det tid til frokost foran campingvognen, i selskab med en del gråspurve, og et par måger, som grådigt kiggede på. Da vi var færdige med frokosten, begyndte solen at titte frem, og kl. 15.15 kunne vi sidde udenfor og tage solbad. Resten af eftermiddagen brugte vi til

Over broen og ind i en tunnel

En af de mange Foss

Lærdalsøyri

Karin ved Lærdalselvi

hygge foran campingvognen, indtil det blev tid at finde Cobb-grillen frem, så vi kunne få grilltet de "bøffer", farfar havde givet os med. I får lige hele menuen:

- Engelsk bøf
- Skivede kartofler smurt med olie og tilberedt i renden på Cobb-grillen
- Oliestegte løg og tomater med hvidløg
- Serveret med rødvin til

Efter aftensmaden hyggede vi os udenfor, indtil solen gik ned bag fjeldet og indenfor indtil det blev sengetid, så vi kunne få sovet ud til morgendagens køretur til Geirangerfjorden.

søndag, den 12. juli 2015:

Karin vækkede mig med et morgenkys kl. 07.05. Jeg var stadig "langt væk", men blev hurtigt vågen. Vi havde jo en spændende tur for os. Vi vidste, at vi skulle op over højfjeldet et par gange, inden vi var fremme. Hvad vi ikke vidste, var, at vi faktisk skulle igennem flere tunneller end i går, nemlig 22 tunneller. Efter vi havde fået morgenmad og gjort bil og campingvogn klar, kunne vi forlade campingpladsen i Lærdal kl. 07.40. Det var 12 °C, og skyerne hængte lav i dalen, nok

Sidegren af Jostedalsbreen

fordi det havde regnet det meste af natten, men nu var det tørvejr. Knap var vi kommet ud af Lærdal, før vi skulle igennem den første tunnel, som var 7 km. lang, og førte os næsten helt ned til færgelejet i Fodnæs. Vi ventede 10 minutter på, at færgen skulle komme fra den anden side, og kl. 08.00 kørte vi ombord. Lige før vi var ovre, kom billettøren og krævede 185 Nkr. for turen over fjorden, en tur på ca. 10 minutter. – Jeg sammenligner hver gang med Færgen Bitten derhjemme, samme længde på turen, men flere gange så dyr – Her er alternativet en køretur på over 100 km. Lige da vi kørte af færgen i Manheller, blev vi ledt ind i en tunnel. Dem, der skulle med færgen,

ventede ud fra en anden tunnel. Denne tunnel var kun 3 km, og vi kom ud til grønne marker, og flere steder undervejs gik fårene løse på vejen. Nogle steder gik der også køer. Flere gange kørte vi over færreste, som sørgede for, at fårene ikke gik ind i tunneller, eller tog en "springtur" langs hovedvejen. Efter at være kommet ud af Bergstunnellen, kunne vi se op til en stor Bræ. Vejen gik direkte i retning af Bræen, og næsten helt frem til den. Det vi kunne se, var en sidegren af Jostedalsbreen, som er verdens største Bræ (Gletscher). Ca. 100 m før bræen drejede vejen til venstre, og vi kørte ind i endnu en af de mange tunneller. Fjærlandstunnellen som var 6.390 m lang, og førte os ud langs en stor sø, hvor sneen lå helt ned af fjeldsiden og et stykke ud i vandet. Nede ved Skei drejede vi ad E39, som går mod Ålesund. Længere fremme drejede vi ad R60 mod Stryn, hvor vi kom på E15 i retning mod Otta. Snart gik det godt op ad, for at bringe os op på højfjeldet, hvor der et par kilometer fra E15, lå et Sommer-

skicenter, med skiløb hele sommeren. Da vi nåede frem til R63, kunne vi se, at der kom en flok autocampere imod os, så vi drejede hurtigt ind på R63, så vi fik dem bag os de sidste 22 km ned til Geiranger. Efter et par kilometer kom vi frem til en stor sø, som var næsten helt frosset til. Vi kunne se, at der var huller i isen mange steder hen over den store isflade, som dækkede hele søen. Lidt længere fremme kom vi til en stor hytte, hvor der også gik en vej op til et udsigtspunkt, Dalsnibba som ligger i ca. 1.500 m højde. Vi fortsatte i 1.030 m højde videre mod Geiranger. Det føltes helt vildt og surrealistisk, at køre i 10 °C, og have masser af sne rundt omkring os. Overalt hvor vi så hen, var der mindst dobbelt så meget sne, som der var bare pletter. Den til tider smalle vej, kurvede sig frem mellem sne og fjeld, og snart kunne vi ikke kalde det højfjeld længere, for nu bugtede vejen sig ned ad fjeldsiden med 9 %, og masser af hårnålesving. Flere steder var vejen så smal, at 2 biler ikke

Smalle veje og små tunneller

På vej mod Geiranger

kunne passere hinanden, uden den ene holdt i en af de lommer, som var langs vejen. Der var nogle fantastisk flotte udkik med elve og foss, som væltede ned ad fjeldet. Efterhånden var vi sneget os ned i 600 m højde, og kunne nu køre ind på et fladere stykke, som var en grøn dal i det vilde og voldsomme fjeldområde. Snart var vi dog gennem dalen, og nu gik det igen nedad, denne gang med 10 %, og efterhånden fik vi nogle flotte udkik ned mod Geirangerfjorden og byen. Vi skulle stadig være oppe på dupperne, for vejen var mange steder meget smal, og hårnålesvingene så skarpe, at vi skulle helt over i den anden side, for at komme rundt. Karin havde sit dyr med at holde udkik, når

hårnålen drejede til højre. Hvis hun så nogen, skulle vi vente, til de var kørt forbi. Vi nåede hel-skindet ned til Geiranger, og drejede hen mod campingpladsen, som ligger helt nede i vandkan-ten ud mod Geirangerfjorden. Vi kunne se, at der lå et Krydstogtskib "Astor" for anker ca. 100 m ude i fjorden. Vi fik os godt installeret, på Geiranger Campingplads, i anden række, så vi har et par gode udkik over fjorden mellem nogle autocampere. Klokken var blevet 12.30, vejret 14 °C og overskyet, og vi havde tilbagelagt 240 km, som var spændende og oplevelsesrige. Snart var det tid til lidt frokost, mens vi nød udsigten og solstrefene uden for campingvognen. Efter froko-sten gik vi en lille tur rundt i den del af Geiranger, der ligger nede ved havnen. Der var bl.a. en lille gågade, hvor Karin kunne blive fotograferet sammen med

en af Trolde, så nu har jeg et foto med 2 trolde. ☺ Da vi kom tilbage, slappede vi lidt af, men blev vi enige om, at køre en tur op mod Dalsnibba, og så stoppe de steder, vi ikke havde haft mulighed, at holde ved, da vi kørte de sidste 20 km på vejen her til. Temperaturen var nu 16 °C og solen tittede lidt igennem, derfor kørte vi lidt "Rallykørsel" de 16 km for komme op til Djupvasshytten, som ligger i 1030 m højde. (1030 højde m på 16 km). Undervejs holdt vi nogle fotopauser, bl.a. et hvor Karin var ude i sneen og kaste med snebolde. Fremme ved Djupvasshyt-ten fik vi fotograferet hytten og søen, som stadig er frosset til og som ser meget speciel ud. Desværre kan et foto ikke gengive virkeligheden. Vi drejede lige ind ad vejen op til Dalsnibba, men da de ville have 110 Nkr. for at køre op i skyerne, blev vi godt nok for nærige, og kunne sagtens undvære den del. På vejen op havde vi holdt nogle gange og taget

2 trolde i Geiranger

"Kong Harald" i Geirangerfjorden

Karin kaster med sne

Is på søen ved Djupvasshytten

billeder af de steder, vi havde fundet seværdige, så vi satte GoPro kameraet i forruden, og satte det til, så vi kunne optage hele turen tilbage til Geiranger. Oplevelsen og storslåetheden ramte os også denne gang, mens vi kørte ned mod Geiranger. Kl. 15.45 var vi tilbage på campingpladsen, og kunne hygge os foran campingvognen i solen, som nu så ud til at mene det alvorligt. Ved 18.30 tiden blev gasgrillen fundet frem, så vi kunne riste nogle Ringriderpølser, som vi nød med kartoffelsalat til. Efter maden hyggede vi os udenfor, indtil det blev lidt køligt. Så trak vi indenfor og fortsatte hyggen. Karin fik læst mens jeg var helt væk i, at skrive om dagens etape. Lige nu er klokken 22.00 og det er lige så lyst som når kl. 16.00 derhjemme! Nu glæder vi os til endnu en dag i morgen, her i det smukke Geiranger. Hvad dagen bringer, må vi se i morgen.

mandag, den 13. juli 2015 (Ejlifs fødselsdag):

Vi vågnede ved 8 tiden, og kunne se, at skyerne hængte lavt, så vi tog os god tid til at nyde morgenmaden. Vi har besluttet os for, at tage en afslapningsdag, hvor vi vil blive her i Geiranger, og så køre en tur op på Ørnesvingen, hvis vejret klarer op. Så kan vi få taget nogle billeder fra de steder vi gerne vil fotografere, og behøver ikke tage hensyn til, at vi har campingvognen med, og derfor ikke kan holde, hvor vi vil. Ved 9 tiden kunne vi se, et stort krydstogtskib komme ind ad fjorden, for at fortøje, ved de bøjer, som står ude i vandet foran campingpladsen. Vi fik fotografere skibet, mens det kom ind og fik drejet rundt, og til sidst fik fortøjet ved bøjerne, så det nu ligger med bagenden hen mod campingpladsen. Næsten 2 timer tog det, fra vi så skibet på vej ind i fjorden, til det var drejet rundt og fortøjet. Der er under 100 m ud til skibet herfra hvor vi sidder i campingvognen og ser ud over fjorden. Krydstogtskibet hedder Costa Favolosa, og er søsterskib, og har samme størrelse som Costa Concordia, som sank ud for den Italienske kyst. Lige nu er kl. 11.35, og det er begyndt at regne, så vi slapper af i campingvognen, og skal snart have lidt let frokost. Efter frokost blev "vejret endnu tykkere", så fototuren til Ørnesvingen blev droppet. I stedet gik vi en tur rundt i byen, og var en tur inde hos bageren, for at købe 2 stykker fødselsdagskage til eftermiddagskaffen. Vi betalte 55 Nkr. for en kanelkage og en kage med kokosglasur og en klat creme. Vi nød kagerne til en god kop kaffe, og de var rigtig gode. Eftermiddagen gik med læsning og afslapning i campingvognen, kun afbrudt af, at vi skulle følge Costa Favolosa, der "smed trosserne" og stod ud af havnen. Efter aftensmaden, der bestod af en stor rejemad med et glas rødvin til, fortsatte hyggen og afslapningen i campingvognen, inden vi gik i seng, for at være klar til, at køre videre i morgen tidlig.

Costa Favolosa i Geirangerfjorden

Stemningsbilleder fra Geiranger

tirsdag, den 14. juli 2015:

I løbet af natten havde regnen trommet på taget, men da vi vågnede kl. 06.55, var det helt stille. Utroligt nok havde vi sovet som en sten hele natten, selv om vi bare havde sluppet af hele dagen. Imens vi fik morgenmad, snakkede vi om, hvordan vi skulle køre videre, og vi blev enige om at droppe Ålesund, da vi havde set anmeldelser om, at campingpladsen ikke var noget ved. I stedet ville vi satse på at køre til Bud, som ligger nord for Molde og kunne være et godt udgangspunkt

Ørnesvingen

for turen over Atlanterhavsvejen. Kl. 07.25 var campingvognen spændt på, og vi kunne trille ud fra Geiranger Camping, med kurs videre mod nord. Vi har nu kørt 1.584 km, siden vi kørte hjemmefra. Der var fugt i luften og skyerne lå lavt, da vi lige nord for Geiranger kørte op over Ørnesvingen, hvor vejen var meget stejl og med meget skarpe hårnålesving, så man måtte ned i 1. gear i de skarpeste. Oppe ved udsigtspunktet gik det bare videre, idet det ikke var til at se noget for skyerne. Nu gik det over højfjeldet, hvor der var 9 °C på vej mod Eidsdal, hvor vi fik tanket bilen op. Så gik det kraftig nedad til færgen til Linde, en tur på 10 min, som vi betalte 169,- Nkr. for, da han tog

os for at være under 10 m. Vi fortsatte ad R60 mod Stordal, og ved Sjøholt drejede vi ind på E39, for at følge den til Vestnes, hvor vi kom ned til færgen, 1 minut før den skulle sejle. Det tog 35 min at sejle over til Molde, og det måtte vi betale 431 Nkr. for. Da vi kørte ud af Molde, var det blevet rigtig fint vejr, og da klokken kun var 10.35 besluttede vi os for, at droppe Bud og tage Atlanterhavsvejen, nu vejret var med os. Det blev en fantastisk flot tur, hvor vi kørte på vejen, som ligger helt ude i vandkanten til Nordsøen. Vejen er et flot stykke ingeniørarbejde med spektakulær vejføring og broer. Specielt den ene bro er en oplevelse for sig selv. Kl. 12.00 kunne vi forlade Atlanterhavsvejen og betalte 130,- Nkr. for at køre 10 % nedad gennem Atlanterhavstunnelen, og efter 5,7 km dukkede vi op inde midt i Kristiansund, hvor vi kørte gennem flere rund-

kørsler, og videre over flere broer og gennem flere tunneler, bl.a. Freifjordtunnelen, hvor der var meget diset, enten af fugt eller bilos. Vi valgte at fortsætte mod Trondheim og så se, hvornår vi fandt en campingplads, men først skulle vi med den tredje færge i dag. Vi tog Kanestraum – Halså kl. 13.00 og måtte betale 279,- Nkr. for de 20 min, da de her kunne se, trækket var over 10 m. På vej op på højfjeldet fik vi tanket for anden gang, og fortsatte med smukke udsigter ud over fjeldet. Kl. 15.00 var vi nødt til at bremse kraftigt op, og stoppe sammen med en hel række biler bag os, da en Fasanfamilie, bestående af en fasanhøne med 3 store kyllinger skulle krydse vejen. Det gik godt, alle kom helskinede over vejen. Efterhånden kom vi tættere på Trondheim, og det betød, at der kom flere og flere steder, hvor der skulle betales bompunge i automatiske bomstationer. Det foregår ved at nummerpladen bliver fotograferet, og så kommer regningen automatisk om en måned eller to, eller hvis vi er heldige, "bipper" den ind på Brobizzen. Fremme ved Trondheim var der det flotteste solskin, og vi blev glade for, at vi havde besluttet os for, at

Atlantehavsvejen

Gullberget Camping

tage et langt træk i dag. Det giver os mod på, at køre nogle længere stræk, og droppe de campingpladser, som kun er "hvilestationer". Vel forbi Trondheim satte vi kurs mod Fættenfjord Camping, som vi havde planlagt at stoppe på. Da vi kom frem til Fættenfjord, kunne vi se, at campingpladsen var lukket, så vi fortsatte, til vi kom frem til Gullberget Camping, hvor vi tjekkede ind, og betalte 235 Nkr. for en enkelt overnatning. Klokken var nu 16.50 og temperaturen 15 °C. Vi havde kørt en dagstur på 422 km og kørt igennem 24 tunneller, og rundet de første 2.000 km, siden vi kørte hjemmefra. Efter at have fået os installeret, fik vi en forsinket frokost, bestående af resten af rejerne fra i går. Bagefter var vi lidt rundt på den lille campingplads. Senere tog vi Cadac-grillen frem og lavede en gang biksemad på "Skotteln", som vi nød med det sidste af vores medbragte rødvin. Nu var solen kommet frem, så vi kunne nyde aftenen, godt nok indenfor, men med solen tittende ud mellem nogle tynde skyer. Det lover godt for i morgen, hvor vi sætter kursen mod Mo i Rana.

onsdag, den 15. juli 2015:

Vi vågnede kl. 07.10 og efter morgenmad osv. fik vi koblet campingvognen på, og kunne trille ud på vejen mod nord, kl. 07.38 i 12 °C. Vi havde haft tørvejr hele natten, og vi kunne fornemme, at solen var oppe bag skyerne. Det kørte bare derud af med masser af flotte udsyn over terrænet. Ved 11 tiden kom vi til et asfaltarbejde, hvor den ene vognbane var lukket over et par kilometer eller tre. Først holdt vi 10 min, for at vente på de modkørende, hvorefter vi fik lov til at køre i

Mindestenen for Utøya

kortege efter en "vejvakt-bil". Kl. 11.25 kørte vi ind i Nordnorge, og fik som det er kutyme fotograferet skiltet. Efter ca. 380 km skulle "Flammen" have lidt til føden, så vi kikkede efter en tank, men nu kørte vi ind i en 8,6 km lang tunnel, så vi var noget spændte på, om der så lå en tank, når vi kom ud. Ganske rigtigt, lige efter vi var kommet ud, kunne vi dreje ind på en Statoil tank. Da "Flammen" havde fået stillet sin sult, var vi også lidt sultne, og da jeg havde set på tankstanderen, at Statoil altid havde en Wienerpølse i brød til 10,- Nkr, så var vi solgt. Karin hentede 2 wiener, så vi fik stillet den værste sult. Nu gik det videre, de sidste godt 40 km til Mo i Rana. Vi blev ledt gennem Mo i Rana, og i udkanten af byen drejede vi ned på campingpladsen, hvor vi ankom i 15 °C kl. 14.30 efter 419 km. Også lidt til statistikken: Vi kørte kun gennem 11 tunneller i dag. Efter vi havde fået stillet campingvognen på plads, og koblet strøm til, besluttede vi os for at gå en tur ind til centrum af Mo i Rana. En gåtur på ca. 2,5 km hver vej. Selve gåturen ind til centrum, var der ikke noget særligt at berette om. Inde i byen gik vi forbi rådhuset, og ind i deres gågadeområde. (Det var mere dødt end Storegade i Nordborg.) Vi

Vi kører ind i Nordnorge

fortsatte ned til vandet, hvor vi så skulpturen af manden, der står ude i havet og ser efter skibe-
ne. Da vi skulle til at gå tilbage, blev vi opmærksomme på en lille stenskulptur med inskription og
en blomst foran. Det viste sig at være en mindesten for de 77 ofre på Utøya i 2011. Heraf en pige
fra Mo i Rana. Vi fulgte samme vej tilbage, bortset fra at vi havde set en sti, som gik langs den
lille elv, og den kunne vi bruge som genvej til campingpladsen. Tilbage på campingpladsen fik jeg
skrevet på beretningen, mens Karin gjorde tingene klar til aftenmaden, som også i dag bliver en
slags biksemad lavet på Cadac 'en. Efter aftenmaden var der dømt hygge i campingvognen indtil
sengetid.

torsdag, den 16. juli 2015:

Temperaturen var 10 °C, da vi stod op for at gøre os klar til, at køre videre med kurs mod
Saltstraumen, hvor der skulle ligge 2 campingpladser lige ved vandet. Vi kørte ud af pladsen kl.

Polarcentret

07.40, og var snart ude på E6 med retning mod Narvik. Efter ca. 50 km kørte vi ind over Saltfjeldet, som var et meget barskt
terræn, og efter endnu 25 km krydsede vi Polarcirklen, og her
gjorde vi et ophold på Polarcentret, hvor vi var en tur inde i bu-
tikken. Her så vi udstoppede dyr, bl.a. Elg, Isbjørn, Polarkanin
og Los. Der var mange spændende og dyre ting, så vi endte
med at gå uden at købe noget. Inden vi gik tilbage til camping-
vognen, så vi nogle mindesmærker for de russiske krigsfanger,
som døde i krigsfange- / arbejdslejren, som tyskerne havde fra
1942 – 45. Her var de sat til at anlægge Nordlandsbanen over
Saltfjeldet, så tyskerne kunne transportere materiel og mand-
skab mellem Syd- og Nordnorge. Vi fortsatte 70 km over Saltfjeldet og kom frem til Saltdal, hvor
vi drejede ind på R812 mod Saltstraumen. Her kom vi på små veje og med hårnåle og 8 % op
over nogle flotte fjeldpassager. Når vi mødte lastbiler, måtte vi holde for hinanden, så den ene
kunne trille forbi. Her kunne vi også se, at det var alvor, når der blev skiltet med får på vejen, for
pludselig lå der en hel flok får og lam hen over vejen, og de havde ikke tænkt sig at flytte sig. De

var ved at få sig en lille tidlig middagslur. Med stor forsigtighed fik vi os kringlet imellem dem, og
kunne fortsætte forbi flere klynger af får, som lå i vejkanten eller ude i rabatten. Nu var vi nået
frem til den lille by, Misvær, og her var det begyndt at småregne. Her kørte vi forbi nogle får,
som var gået ind i et buskur. Om de ventede på bussen, for at komme op til de andre, eller om
de bare stod i ly, kan vi kun gætte på. ☺ Efter 215 km var vi kl. 12.00, fremme ved Saltstraumen
camping, men da vi var kommet helt ned til den, kunne vi se, at både den og nabopladsen var
lukket, så vi fortsatte ad grusvejen, som så ud til at gå tilbage
til den store vej, men ak nej, vi blev ført over en smal bro, og
var nu inde i en lille by. Vi kørte frem, for at finde et sted at
vende, men uden held, så vi blev nødt til at koble camping-
vognen fra, og med moveren køre den ind på en lille plads. Så
kunne vi få bilen vendt, så vi kunne koble på igen. Så tilbage
over den lille bro, og op til den store vej, hvor vi drejede ad
R80 mod Fauske. Vi kørte over en bro, som gik opad ligesom
vejen videre, og kom til en parkeringsplads ved en Coop. Her
fik vi parkeret, og gik op på Saltstraumenbroen, så vi kunne
fotografere vandmasserne, som stod ind ad Saltstraumen, idet
det var ved at blive højvande. Et meget flot og betagende syn. Efter at have taget billeder, gik vi
tilbage til bilen, hvor vi besluttede os for at sætte kurs mod vores næste mål, som var Ballangen
ca. 40 km syd for Narvik. Vi kørte over Saltstraumenbroen, og kunne igen se malstrømmen ud
for broen. Vi fulgte R80 langs vandet og ind imellem lidt op over fjeldet, indtil vi var fremme i
Fauske, hvor vi drejede mod nord på E6 mod Narvik. Vi nød solen, mens vi fortsatte mod nord,
og ved 15 tiden var det blevet tid til at tanke. Jeg fik også købt 1 ltr olie til 349 Nkr, som "Flam-
men" fik en lille dram af, inden vi kørte de 45 km frem til færgelejet i Bognes, hvor vi skulle med
"den eneste færge, man er nødt til at sejle med, hvis man i Norge, vil køre til Narvik eller længe-

Over Saltfjellet

Side 10 af 23

Tidevandet i Saltstraumen

re nord på". Vi kom frem til færgen, lige som den var ved at lægge til i fæргеlejet, så ventetiden var minimal. Vi betalte 343 Nkr. for færgetur, som varede 25 min. Vist den billigste minutpris på turen op gennem Norge. Fremme ved Ballangen ville GPS'en skyde en genvej ad små veje, men vi hoppede ikke på den, og fortsatte uden om Ballangen ad E6, og snart var vi fremme ved Ballangen Camping, hvor vi tjekkede ind kl. 17.30, efter at have kørt 468 km igennem flotte landskaber. Temperaturen var 12 °C, mens vi fik stillet campingvognen op, og slået markisen ud, da vi regner med at blive her 2 overnatninger, så vi i morgen, kan køre ind til Narvik for at se byen. Jeg var lige ved at glemme tunnellerne. Vi har på dagens tur kørt igennem 24 tunneller.

fredag, den 17. juli 2015:

Da vi havde hørt en "rumlen" bag i bilen på turen hertil, havde vi spurgt i receptionen, om der var et autoværksted i nærheden. Vi ville gerne have tjekket, om der var et defekt hjulleje. Vi fik anbefalet, at køre ind til Mekonomen i Narvik. Som sagt så gjort. På vejen ind mod Narvik, kørte vi ind på de autoværksteder, vi så, men ingen havde tid på grund af ferie, så vi var meget spændte, da vi kom ind til Mekonomen. Først sagde de, at de ikke havde tid til, at se på det før mandag, men da vi pressede på, for at få en til at se, hvad der var galt, og så kunne komme igen på mandag, for at få det ordnet, så fandt de en mand, som lige løftede bilen og kunne konstatere, at hjullejet i højre baghjul var gået og skulle skiftes. Tilbage ved modtagelsen ringede de nu for at finde ud af, hvor de kunne få fat i et hulleje til en Renault Megane III Coupe. Det viste sig, at der var ingen af i hele Nordnorge, men efter nogen tid kunne de fortælle, at de havde fundet ud af, at der lå et nede på et lager i Kongsvinger ved Oslo, og at de havde bestilt det sendt ekspres med posten, så de var sikre på, at have det mandag morgen. Vi skulle bare komme med bilen kl. 08.00, så ville de i løbet af et par timer have bilen klar til, at vi kunne køre videre. Flot service – En sten faldt fra vore hjerter. De rådede os til kun at køre frem og tilbage til campingpladsen, for ikke at overbelaste det defekte hjulleje. Vel tilbage på Campingpladsen kunne vi gå i receptionen, og få forlænget opholdet til tirsdag. Mandag vil vi så tilbringe inde i Narvik, så vi får set byen, mens bilen er på værksted, og så efter vi har fået den igen, kikke lidt på nærområdet. Det er heldigvis en dejlig campingplads, så vi skal nok få tiden til at gå med at hygge os på campingpladsen og i nærområdet. Heldigvis kan vi også komme på Internettet.

Karin drikker kaffe mens hun venter ved Mekonomen

Lørdag, den 18. juli til onsdag, den 22. juli 2015:

Lørdag morgen sov vi længe, helt til kl. 09.40. Til gengæld havde vi set midnatsolen over Ballangen, da der havde været skyfrit stort set hele natten. Solskinnet fortsatte det meste af lørdagen, hvor vi hyggede os ved campingvognen, samt gik en tur ind til Ballangen by. Efter aftensmaden blev vi siddende udenfor til ved 20 tiden, og da vi syntes, det var blevet lidt køligt, trak vi inden-

Midnatssol over Ballangen Camping

for. Resten af aftenen hyggede vi os indenfor, Karin med Soduko og jeg med computeren, hvor jeg fik skrevet lidt og spillet lidt Kabale.

Udsigten fra vores campingvogn

Søndag var også slappe af dag, så vi stod først op kl. 08.45 til solskin. Morgenmaden fik vi ude under markisen, selvom det var lidt køligt. Dagen gik bare med at dase i og uden for campingvognen, med vore bøger, iPad og computeren, kun afbrudt af, at vi fik lidt frokost, kaffe og aftensmad. Senere sad vi inde i campingvognen, og ordnede det sidste inden vi gik til køjs, for at vi kunne komme tidligt op dagen efter, og køre ind til Mekonomen i Narvik, så de kunne skifte vores hjulleje i højre baghjul. Mandag morgen blev vi vækket af mobilen kl. 06.30, og gjorde os klar til at være inde ved værkstedet kl. 08.00. Imens de kiggede på bilen, gik vi en tur i Narvik. Det støvregnede, så heldigvis var Narvik ikke ret stor, så vi fik hurtigt set byen. Vi fortsatte ud til en Coop Obs, hvor vi var inde for at "ose". Vi fik også handlet lidt, og til sidst gik vi i cafeteriet, for at få en kop kaffe. Mens vi sad der, ringede de fra værkstedet om, at der var et problem. Vi gik ned til værkstedet, og her fortalte de, at da de havde fået skilt baghjulet ad, kunne de konstatere, at der var tale om et hjulleje, som var integreret med bremseskiven. De havde kontaktet Renault, som havde sagt at der var to forskellige modeller, og at man først kunne konstatere hvilket ved, at demontere det gamle. Renault havde lovet, at sende det straks, og håbede at det var fremme i morgen tidlig. Så prøver vi igen!! Vejret er lidt trist med lave skyer udenfor, så vi brugte resten af dagen på hygge som dagen før.

Tirsdag morgen prøvede vi så igen, at køre til værkstedet i Narvik, for at se om reservedelen var kommet fra Renault som lovet, men ak nej, da vi kom ind på værkstedet fik vi at vide, at Renault Norge, havde sendt det til et Renault værksted på Lofoten, 4 timer væk. Værkstedet undskyldte mange gange, men de kunne jo ikke gøre for det. Værkstedet havde talt med en transportør, som lovede, at tage det med fra Lofoten dagen efter, hvilket betød, at det først kunne være i Narvik ved middagstid. Vi aftalte derfor, at vi kom tilbage næste dag, lige over middag og håber på det lykkes denne gang. Da vi kom tilbage på campingpladsen, forlængede vi opholdet med endnu 2 overnatninger, og så regnede vi også med, at være helt oppe på dupperne, så vi kunne køre torsdag morgen. Vi tjekkede vejrudsigten på Lofoten og på Nordkapp, og kunne se, at det var bedre, at satse på at bide turen til Nordkapp op i 2 og så droppe Lofoten, hvor det så regnfuldt ud. Med lidt held skulle vi så have en chance for, at se midnatssolen på Nordkapp en af de 2 overnatninger, vi har der. Resten af dagen brugte vi på at gå en tur, nu hvor det er blevet solskin, og så hygge os på campingpladsen.

Nu var vi så fremme ved onsdagen, hvor vi slappede af hele formiddagen i solskinnet, der kom fra en skyfri himmel, inden vi kørte til værkstedet i Narvik. Tunnellen lige før Narvik var lukket, men heldigvis kunne vi køre ad den gamle E6, og vi var på værkstedet præcis kl. 12.30, som aftalt. Efter 1 time var bilen klar med to nye hjullejer og nye bremseskiver på baghjulene, så vi kunne få afregnet og glade køre tilbage til campingpladsen, hvor vi fik en kop kaffe foran campingvognen i det gode vejr. Resten af dagen brugte vi på at nyde vejret, og gøre klar til i morgendagens tur, hvor det går videre mod Alta.

torsdag, den 23. juli 2015:

Så nåede vi frem til dagen, hvor vi igen kan komme videre mod nord. Vi har været glade for at være på Ballangen Camping, men det er nu rart at have visheden om, at nu er vi kørende igen. ☺

På vej mod Alta

Da vi stod op kl. 06.30, var der solskin fra en næsten skyfri himmel, og solen fulgte os hele vejen frem til vores bestemmelsessted i Alta. Der var 15 °C, da vi kl. 07.10 kørte ud fra campingpladsen, og satte kursen mod Narvik for 5 gang. Efter vi var kommet igennem Narvik, kørte vi gennem et større vejarbejde, hvor de var ved at lave en bro over fjorden. Da vi skulle videre på den anden side, havde broen vel kunnet spare os 20 – 25 km, men til gengæld havde vi heller ikke fået "Mikkel Ræv" at se, han spankulerede nemlig over vejen, da vi kørte inde i fjordbunden. Nu gik det op over højfjeldet, og her kørte vi forbi en golfbane, som lå mellem vejen og en sø. Vi kunne se ind til nog-

Minde om slaget ved Narvik

le af Teestederne og greens, men vi så kun en, de spillede på. Omkring kl. 10.30 og efter 216 km. fik "Flammen" lidt diesel i Nordkjosbotn. Kort efter fik vi også lidt at spise, mens vi kørte op ad Nordlysvejen. Det gik op, det gik ned, snart kørte vi langs fjordene, og snart kørte vi op på højfjeldet ad stejle og lange vejstrækninger, som snoede sig op og ned. Ved Gildetun kørte vi over det flotteste af de fjeldpas, vi kom igennem i dag. Der var et fantastisk vue ud over storslåede panoramaer, som ikke kan gengives på foto – Det skal bare ses! Oppe på højfjeldet kunne vi, i skovtykningen på den anden side af en eng, se en Elg, der fouragerede. Vi prøvede at tage et foto, men uden det store held, den var for langt væk. I Burfjord fik vi igen tanket, og efter et kvarter kørte vi ind i "Finmark Fylke". Nu var vi i rigtig Sameland. Det kunne vi også se på flere rasteplasser, for her var opsat boder og sametelte med forskelligt souvenirs. Som de andre dage talte vi tunneller, og efter en langsom start nåede vi op på 11 tunneller. De sidste tre efter et større vejarbejde, hvor vi kørte på en dårlig grusvej. Kl. 16.00 var vi fremme ved Alta River Camping, hvor vi fik os installeret, efter dagens køretur på 542 km. Resten af dagen brugte vi på at udforske nærområdet og hygge os i campingvognen, inden vi i morgen skal tage sidste etape af turen til Nordkapp.

Norges Nationalbil undervejs

fredag, den 24. juli 2015:

Da det var næsten skyfrit om natten, var vi et lille smut oppe ved godt midnatstid, for at se "midnatssolen", og få taget et billede af den.

Samerestaurant

Vejviser i Alta

Midnatssol på Alta River Camping

Solen skinnede videre hele natten, men vi havde trukket godt for, så vi fik en rigtig god nats søvn, og vågnede først kl. 08.15, hvor vi fik Karins store morgenkomplet med forskellige oste, syltetøj, pålæg og blødkogt æg. Vi forlod campingpladsen kl. 09.30. og tog broen over elven, som løb lige op ad campingpladsen. Vi kom igennem en forstad til Alta, vistnok noget som hedder "Hjemmeluft". På vej ned mod E6 kunne vi se 2 skihopbakker ud for Alta by. Vi fulgte fjorden ind

Over Sennalandet

til bunden, hvor vi kørte op på fjeldet, for at køre over Sennalandet. Vi kørte næsten 120 km oppe på Sennalandet, og i en højde op til 385 m.o.H. Mange steder var der nogle ubeskrivelige udsyn ud over de store vidder, som afvekslede mellem store sletter, bevokset med små birketræer eller store sletter med græs, mos og lav. På den lange øde vej kørte vi forbi flere cyklister – 3 tror jeg. Det må føles langt, når man kommer over en bakketop, og kan se en lang lige vej, som først forsvinder i horisonten. Først fremme ved Russenes gik det brat ned fra Sennalandet, og pludselig kunne vi se Porsangerfjorden lige foran os.

Vi drejede fra E6 og over på E69, som vi fulgte mod nord langs fjorden. Vejen lå helt ned til vandet, kun afbrudt af nogle tunneller. Den første vi kom til var 2.980 m lang, og det føltes som om, al lyset fra bilen blevet suget op af tunnelvæggene. Der var ingen streger på vejen, så det var lidt en uhyggelig oplevelse, at køre igennem. Nu fulgte flere tunneller, men heldigvis af den "lyse slags". Snart var vi fremme ved Nordkaptunnelen, som gennem 6.870 m førte os dybt ned under Magerøysundet og op på Magerøy. Både før og efter tunnelen havde vi mødt rener, som gik på vejen, og ikke bare lige gik væk, fordi der kom biler. Fremme ved Honningsvåg drejede vi ind på Nordkappvejen, som gik op og ned, samt bugtede sig de sidste 31 km frem mod Nordkapp. Her mødte vi flere steder større og mindre flokke af rener, som hverken ænsede turistene, eller de fantastiske udsigter, som var om dem. Vi havde travlt med at nyde udsigterne, samtidig med at skulle koncentrere os om det smalle vejforløb, og de rener, som pludselig kunne være på vejen. På et stejlt stykke kørte vi forbi et par unge mennesker, hvor konen var på cykel op ad bakken, mens manden kørte på et par rulleski – vildt. Efter 239 km var vi fremme ved Nordkapp-plateauet, hvor vi betalte 510,- Nkr. for at få lov til at

komme ind. Så kunne vi til gengæld får lov til at blive i op til 48 timer, og bruge de faciliteter, som Nordkapp-centret indeholder. Vi fandt en plads på den store grusparkering, hvor vi bakkede helt ud til kanten af pladsen, så vi fra campingvognens store vindue, har udsigt ud over havet og klipperne mod Nordvest. Efter at have fået placeret campingvognen, gik vi en tur ind, for at se faciliteterne, og blive "lettet". Senere gik vi en tur rundt i terrænet, samt nød et par kopper kaffe samt udsigten, ude i solen foran campingvognen. Om aftenen startede vi Cobb grillen og fik tilberedt aftensmaden, som bestod af Hvidløgsmarinerede koteletter med råstegte kartofler. Bagefter hyggede vi os i campingvognen, mens vi holdt øje med vejret, specielt om skyerne tog til eller tog af. Vi så flere gange i løbet af aftenen, at solen kunne kigge ud gennem en stribe nede ved horisonten, og den gyldne stribe ændrede hele tiden sin størrelse. Vi ventede spændt, og snart blev klokken 24.00, så nu kunne vi sige, at vi havde set midnatssolen, og for at have helt styr på det ventede vi oppe til kl. 01.00, så vi også kunne se solstriben, når solen stod lavest på himlen (Det er jo sommertid). Vi havde selvfølgelig håbet på at himlen var skyfri, men for os var det fint med, at vi kunne se solen gennem striben i skyerne. Vi fik taget de "obligatoriske billeder", men de bedste billeder af midnatssolen fik vi på campingpladserne i Ballangen og i Alta, hvor vi så noget mere af solen. Nu var det så tid til at gå til køjs.

På vejen mod Honningsvåg

Rener på vejen mod Nordkapp

Lørdag, den 25. juli 2015:

Indkørslen til Nordkapp plateauet

Vi nød vi kunne sove længe, men kl. 09.30 kunne vi ikke sove længere. Området var ikke til at genkende fra vi gik i seng, for nu lå skyerne som en dyne nede ved os. Vi kunne ikke se op til Nordkapphallen, og ind imellem kunne vi ikke se andet end de nærmeste autocampere og biler. Vi fik udforsket Nordkapphallen og set film om Nordkapp, Midnatssolen og Nordlyset. En meget flot og lærerig lille film. Flere gange gik vi en lille tur op til bygningen, ellers hyggede vi os i campingvognen med at læse og spille lidt på vore

iPads. Vi fik også taget en større tørn med de Soduko-hæfter, som "ungerne" havde givet os med. Hen ad aften gik vi en tur og kunne vi se, at der holdt ca. 20 busser, som var kommet med turister, som skulle se midnatssol, men de blev snydt. Vi kunne se, at skyerne ikke havde tænkt sig at forsvinde, så vi besluttede at gå tidligt i seng, så vi kunne komme tidligt op, og måske køre et længere stræk og dermed droppe en overnatning på et af de steder, vi har lagt ind i planlægningen, hvis den enkelte etape bliver for lang.

Midnatssolen på Nordkapp

Stemningsbilleder fra Nordkapp

søndag, den 26. juli 2015:

Selv om vi havde haft lidt besvær med at falde i søvn vågnede vi alligevel tidligt, og kunne kl. 05.58 stå op til højt solskin. Vi kunne dog se, at skyerne lå som en dyne over fjord og hav. Over-siden af "dynen" nåede næsten op til toppen af klippen. Efter at have fået lidt morgenmad, fik vi skruet støttebenene op og koblet campingvognen på bilen, så vi var klar til at forlade Nordkapp-plateauet. Klokken 06.35 og i 10 °C trillede vi hen over den store parkeringsplads, og drejede ned ad vejen mod Honningsvåg. Mens vi kørte ned over Magerøy, mødte vi mange steder Renner, som gik og spiste lav. Nogle gange gik de midt ude på vejen, og havde ikke tænkt sig at gå væk, så vi kunne køre forbi. Da skyerne lå lavt og flere steder lå ind over vejen, var det også en oplevelse, at køre på vejene, der bugtede sig og

gik op og ned. Og samtidig med at der var skyet, kunne renerne pludselig dukke op. Renerne fik vi set mange af på hele dagens tur, da de jævnlige dukkede op på eller ved vejen. Efter at være kørt forbi Honningsvåg, som lå i tågen, kunne vi forlade Magerøy gennem den 6.870 m lange, og 10 % stejle tunnel, som førte os over på det norske fastland. Vi fulgte nu Porsangerfjorden og

Såpmi Park (Same parken)

Rener undervejs i Finland

kort før Olderfjord, kørte vi igennem den sidste tunnel på turen. Dagens "høst" blev kun 6 tunneller. I Olderfjord var "Flammen" blevet tørstig. Det blev den dyreste tankfuld på hele turen (653,76 Nkr. og en literpris på 14,95 Nkr. godt 2 kr. dyrere end sidst vi tankede). Nå skidt – Vi fortsatte forbi vejen til Sennalandet og satte kursen mod Lakselv, hvor vi kørte ind over Finnmarksvidda med retning mod Karasjok. Før vi nåede Karasjok, havde vi besluttet, at vi både ville droppe Karasjok og Karesuando camping, da vi havde energien, og kunne se, at vi sagtens kunne nå frem til Kiruna i ordentlig tid. Vejen op over Finnmarksvidda, der var meget øde, var en blandet fornøjelse, idet der var lange stykker, hvor den var bulet og ujævn, og man måtte hele tiden styre uden om de værste buler. Det værste var dog at man ikke var blevet færdig med at lave nyt slidlag, de havde nok ikke nået det sidste, inden de holdt ferie, så der manglede lige 2 – 3 m i det ene spor, og afmærkning af de 3 – 5 cm høje skarpe kanter, havde de heller ikke nået. Også her mødte vi rener flere gange, og vi så en gammel campingvogn med meder i stedet for hjul – Praktisk at spænde efter snescooteren når de om vinteren skal se til renerne. ☺ Vi så også "Mikkel Ræv", der var ude at blive luftet, og han kiggede direkte på os, og havde som Renerne heller ingen respekt for biler. Klokken 13.20 kørte vi over grænsen til Finland, og kunne se, at vore mobiltelefoner stillede uret 1 time frem. Da vi kl. 14.45 (dansk tid) kørte over grænsen til Sverige, blev de igen stillet tilbage. Ved Svappavaara drejede vi ind mod Kiruna, og kom på en helt ny etableret vej. Hvilken nydelse, men glæden varede kort, for efter 20 km, var vejen til gengæld brudt op på de næste godt 11 km. Her kørte man på skærver, knust granit og noget ubestemmeligt lerjord. Det var til gengæld hullet og bulet, så nu gik det fremad i 2. gear med 15 km/t. Heldigvis har den slags også en ende, og efterhånden nåede vi frem til Kiruna, hvor en spærret vej ikke kunne snyde GPS'en, som ledte os fint hen til Campingpladsen "Camp Ripan", hvor vi fik os installeret, fik lidt at spise og taget et bad, inden vi hyggede os, indtil det igen blev sengetid.

"Den håbløse vej" mod Kiruna og resultatet inde i campingvognen

mandag, den 27. juli 2015:

Vi havde hørt, at det regnede i løbet af det meste af natten, og det regnede stadig og var 7 °C, da vi stod op kl. 09.00. Skyerne hang så lavt, at vi ikke kunne se malmbjerget, som vi ellers ville have fotograferet. Imens vi spiste morgenmad, snakkede vi om, at det var en "elendig vej", vi

Vi kører fra Camp Ripan i Kiruna

havde kørt op ad til Kiruna, og at vi faktisk var skuffede over det stykke, vi havde kørt gennem Norge fra Olderfjord mod Finland, og syntes at stykket gennem Finland og Sverige var et kedeligt "transportstykke" med vejarbejder og meget ujævne veje, "næsten en katastrofe ind imellem". Vi kunne se på GPS'en, at der var meget vejarbejde i Sverige, så det sammen med, at vi ikke gad se på skov og skov, samt køre tilbage ad den umulige vej fra Kiruna mod Jokkmokk, så vi besluttede os for, i stedet at køre videre, ind ad vejen mod Narvik, og så køre ned gennem Norge, forbi Lillehammer til Oslo. Vi var enige om, at vi ikke var færdige med at se Norge, og glædede os til at gense Narvik og Ballangen, samt køre noget af strækningen ned mod Trondheim igen. Og vi blev ikke skuffet, skal lige siges! Klokkeren 10.15 fik vi tjekket ud fra campingpladsen og fandt en tank, for at få lidt diesel, inden vi satte kurs mod Narvik ad E10 ind over Riksgrensen. Fra Kiruna kørte vi gennem et område med mange store søer, men relativt øde og barsk. Der var ind imellem en flot natur, som vi nød, mens vi kørte. Det gik svagt op ad det meste af vejen mod Riksgrensen, hvor Sveriges nordligste skisportsområde ligger. Vi så også hoteller og hyttebyer, som nok var bygget til vintersportsinteresserede. Så snart vi kørte ind i Norge, begyndte det at gå kraftigt nedad, og selvom det var en barsk natur, så lå der masser af små hytter ude på klipperne ned mod de mange små søer. Mens vi kørte ned mod kysten, kunne vi nye det ene flotte panorama med sol på efter det andet. Undervejs fik vi et foto af en stor trolde. Det må være en skulptur af en af dem som har kæmpet, da jorden blev skabt. Det siges nemlig, at det var Trolde, som smed sten efter hinanden, og det er dem, man kan se ligger uforklarligt spredt i hele området, vi kørte igennem. Snart var vi fremme, hvor Kirunavejen løber ind i E6 nord for Narvik. Vi skulle lige igennem et kort vejarbejde, inden vi med 22 °C kørte ind i Narvik kl. 13.10, og satte kursen mod Coop Obs forretning, som vi havde besøgt, sidst vi var her. Vi fik handlet lidt fornødenheder, og noget danskvand. Vi satte nu kursen mod syd ud af Narvik, og kørte forbi Ballangen campingplads, og kunne se vores plads fra sidst var ledig. Kort

En af trolde som har smidt alle stenene på fjellet

Narvik

efter vi kørte ud af Ballangen by, gav Karin et hop i sædet, da hun blev forskrækket af, at se 2 par øjne, som stirrede hende i øjnene fra vejgrøften, da vi kørte forbi. Ja, tænk der stod en Elgko med en halvstor kalv og kiggede ud på os. Vi kunne desværre ikke nå, at få fotografiapparatet klar, men vi kan jo ikke fotografere alt hvad vi ser ☺ - Nej, desværre fik vi det ikke på foto, men billedet står helt klart i vor hukommelse. Kl. 15.05 var vi fremme ved Skarberget, hvor vi ventede 5 minutter i solen og 19 °C. Efter ½ times sejlads kunne vi køre fra borde i Bognes, og efter et par kilometer måtte vi passe på, da der gik nogle får på vejen. Får i flere forskellige mørke nuancer. I Fauske fik vi tanket mens det støvregnede, og mens vi kørte videre, kunne vi se, at elven "ligesom dampede". Det må have været noget med temperaturforskellen mellem luft og vand. Klokkeren 19.25 begyndte vi at køre op mod Saltfjeldet, og kørte langs elven, der brusede ned langs med vejen. Vi fik nogle flotte syn af vandet, der fossede / brusede af sted over stok og sten ned mod fjorden. Snart var vi oppe på Saltfjeldet, som er et stort plateau, som er delvis Nationalpark. Vi fortsatte hen over "vidderne" og fremme ved Polarcentret, drejede vi ind på den store parkeringsplads, hvor vi kl. 20.00 parkerede "vogntoget" for natten. Temperaturen heroppe var 9 °C. Dagturen havde været på 479 km og vi havde kørt gennem 24 tunneller. I alt har vi nu kørt 5.224 km, siden vi tog hjemmefra. Vi var nødt til at gå ind i Polarcentret, så vi kunne få et foto af den udstoppede Elg, nu vi ikke havde haft held til at fotografere dem, vi havde set på turen indtil nu (Elgtyr, Elgko og Elgko med Kalv)

Den udstoppede Elg på Polarcentret

tirsdag, den 28. juli 2015:

Vi faldt hurtigt i søvn, og sov godt, indtil vi blev vækket af blæsten, der fik campingvognen til at vippe, da vi ikke havde skruet støttebenene ned. Vi havde også hørt toget køre forbi et par gange i løbet af natten. Temperaturen var 8 °C, da vi kl. 05.05 kørte til venstre, ud fra Polarcentrets

Karin står med et ben på hver sin side af Polarcirklen

parkeringsplads med kurs mod Mo i Rana, som vi kørte igennem efter en time og et kvarter. Da vi ikke havde spist morgenmad, inden vi kørte – det var for tidligt – så fandt vi, kl. 06.45, en lille rasteplass, hvor vi kunne nyde morgenmaden, med en flot udsigt ud over en af de mange flotte fjorde. Efter pausen fortsatte vi videre syd på, igennem de mange tunneller, og i Korgentunnelen, som var 8,6 km lang, blev vi overhalet af en af de mange Teslaer. På radioen hørte vi, at der solgtes flere Teslaer i Norge i 2014, end der blev solgt biler fra Opels fulde bilprogram – Ja, der kan man se, hvad man kan få af aktuel information, når der er radio på campingpladsernes toiletter. ☺ Vi fortsatte videre mod syd ad "Vildmarksvejen", hvor løse får gik og græs-

Smal slug på vej mod Dovrefjeldet

sede i vejsiderne, hvor der var plads for de stejle fjelde med sne og fosser, der ind imellem ligger helt tæt på vejen. Klokken 10.05 og i 12 °C kørte vi under porten, der viste grænsen mellem Nordnorge og Trøndelag. Vi kørte nu langs Namsen, som er et af de berømte fiskesteder for laks, og næsten fremme ved Grong, kørte vi forbi en flok skiløbere, som trænede på rulleski. Mens vi kørte, snakkede vi om, at vi ville finde en campingplads, efter vi var kørt forbi Trondheim, så vi var kommet frem på det stykke, vi ikke havde kørt på før. For at være sikker på, at vi kørte den rigtige kurs, kunne vi jo lægge Lillehammer ind som mål på GPS'en. Der var 18 °C og solskin, da vi passerede Trondheim kl. 14.30 efter 593 km. Nu skulle vi så finde en campingplads, så vi holdt ind på en rasteplass, hvor vi kiggede på kortet, og snakkede om, hvordan vi kom videre. Da ingen af os var trætte af at køre, blev vi enige om, at fortsætte videre indtil vi ikke gad mere. Så vi fastholdt Lillehammer som mål i GPS'en. På vej mod Oppdal kørte vi på en flot fjeldhylde højt over slugten. Det føles som om vi kørte let nedad, men brændstof-forbruget sagde noget andet, og vi kunne også se, at elvens løb var modsat vores køreretning, altså synsbedrag. Vi kørte nu i en vild slugt, som var så smal, at kun vejen og elven kunne være mellem de stejle fjeldsider. Vi var nu fremme ved Dovrefjeldet, som er en nationalpark, hvor dyr, planter og terræn er fredet. Vi var helt benovede over, at store fjeldsider og det flade terræn var fyldt med en gullig-brun bevoksning. Det så vanvittig specielt og flot ud. Om det var Dovregubben, som holdt fest vides ikke, men det er her han skulle holde til. Længere henne over fjeldet så vi nogen stå med et kamera med stor linse på et stativ, og da vi så i den retning det pegede, så vi en stor Elgtyr stå og se direkte ud mod os, ca. 100 m fra vejen, hvor vi kørte. Et par kilometer længere fremme snakkede vi om, at det var dejligt, at vi nu også har set en Elgtyr, og at vi nok ikke ser flere. Knap var det sagt, før vi så en Elgko, der stod ca. 100 m ude på sletten. Shit, at vi ikke fik fotograferet den levende Elg. Vi må i stedet nøjes med fotoet af den udstoppede. Vi havde været helt væk i oplevelserne over Dovrefjeldet, og var blevet helt "høje". Nu var vi helt sikre på, at vi fortsatte helt til Lillehammer – Og som sagt så gjort. Otta og starten på Hemsedal, kørte vi forbi kl. 18.30, og ca. 46 km før Lillehammer skulle vi vente ved et vejarbejde – De var ved at male midterstriber. Det var i øvrigt næsten samme sted, som man kører op til Kvittfjell, som blev brugt til styrtløb under OL i Lillehammer i 1994. Senere kørte vi forbi Hafjell, som også kendes fra OL. Klokken 20.15 kunne vi efter 951 km tjekke ind på Lillehammer Camping, som ligger smukt ned til Mjøsa. Vi skal også lige have tunnellerne med: 26 er "dagens høst". Efter at have spist Suppe med pølser og nogle jordbær med Rømme til dessert, var det tid til en "slå mave tur" inden vi kl. 23.15 gik i seng.

På vej ad "Vildmarksvejen"

Lav der blomstrer på Dovrefjeldet

onsdag, den 29. juli 2015:

Vi fik en rigtig god nats søvn, og vågnede først kl. 09.10. Efter morgenmaden gjorde vi os klar til, at køre det sidste korte stykke ind til Oslo, hvor vi ville køre til Ekeberg Camping, som ligger i gå

Udsigt fra Lillehammer Camping

afstand til Oslo midtby. Klokken 10.50 fik Karin afleveret bomkøret, og vi kunne køre mod Oslo. Da vi kom frem til rundkørslen, for at køre på E6, ville GPSén have os gennem Lillehammer by, men vi ville ikke høre efter. Efter et par kilometer kom vi til et længere vejarbejde, hvor de ville lede os ad små veje, så vi valgte at følge GPSén og køre tilbage igennem Lillehammer og videre ad "Turistvegen" frem til Hamar, hvor vi igen kom ud på E6. Vi begyndte at nærme os Oslo, og først blev vejen til Motortrafikvej med midterautoværn og senere til Motorvej. Vi kunne undervejs se flyene lette fra Gardermoen, som vi kørte forbi. Inde i Oslo

ledte GPSén os ad stejle veje op til Ekeberg Camping, men da vi kom kl. 14.10, var alt optaget. Der blev afholdt Norway Cup, så hele området med campingplads og idrætsanlæggene var fyldt med unge mennesker, som skulle spille fodbold. Vi fortsatte ad vejen gennem menneskemylderet, og heldigvis kunne GPSén lede os videre frem mod Bogstad Camping, som vi også havde købt ind. Vi fik et stykke "dobbelttur" igennem Oslo, men fandt let frem til campingpladsen, som ligger ret tæt på Holmenkollen skihopbakke og skianlæg, og kl. 14.30 fik vi lov til at køre ind, og stille campingvognen op på plads nr. 34. Det blev kun til 11 tunneller og 222 km. Vi besluttede os for at udforske nærområdet, og da Karin uden held havde prøvet at få et godt foto af hopbakken, gik vi kl. 17.15 ud for at se, om vi ikke kunne få et bedre "skud". Det endte med at vi gik de 3,7 km, der var hen til hopbakken, og da vi nu var der, måtte vi jo også se skistadion til langrend og skiskydning. På hopbakken var der nogle unge mennesker, som havde lavet en "svævebane" fra hoptårnet og ned til målområdet. Der var fart på, når de kørte ned, hængende i en sele under wiren. Mens vi stod oppe ved Holmenkollen, begyndte det at småregne, så vi var nødt til at gå i læ. Efter en byge kunne vi begive os på vej, ad små gader og stier ned til campingpladsen, hvor vi var kl. 19.15, og kunne begynde på aftensmaden, som blev tilberedt på Cadac-grillen. Bagefter fik vi vasket op og hyggede os i campingvognen. Ved 21.30 tiden kom en vagt, og beklagede, at de ikke havde fortalt os, at campingvognen skulle stå med trækstangen ud mod vejen. (Noget katastrofeberedskab for let at kunne trække vognen væk) Vi blev enige om, at vende campingvognen i morgen formiddag, inden vi tager på sightseeing i Oslo.

Holmenkollen

torsdag, den 30. juli 2015:

Vi vågnede friske og veludhvilede kl. 08.15. Inden morgenmaden fik vi vendt campingvognen, som vagten havde bedt os om. Bagefter fik vi tjekket olie på bilen og hældt reservedunkene med diesel på bilen. Så var vi klar til Karins morgenkomplet. Klokken 10.05 var vi klar til at tage ind til Oslo, for at se på seværdighederne. Først var vi inde i campingpladsens reception, hvor vi købte døgnbilletter til os begge, for i alt 180 kr. Så kunne vi køre alt det vi ville med offentlig transport i

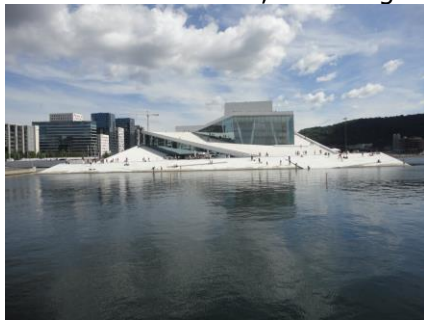
Karl Johan Gate

Zone 1, inkl. Bådtransporterne, som indgik i den offentlige trafik. Stoppestedet lå lige ved campingpladsens udkørsel, og vi nåede kun at vente 2 minutter, inden bussen kom. Efter ca. ½ time kunne vi stå af ud for Oslo Rådhus. Vi havde downloadet det gratis hæfte: "Vi tager til Oslo", som vi brugte til, at guide os rundt i Oslo. Det er et rigtig godt skrift, som vi kan anbefale. Fra stoppestedet fulgte vi rute 1 fra hæftet, dvs. vi gik op til Karl Johans Gate, som vi gik fra Oslo Domkirke til Kongeslottet. Undervejs kom vi forbi Stortinget, Nationalteatret, Universitetet, National galleriet og Historisk museum. Oppe ved kongeslottet var vi en tur i Dronningens have, inden vi gik ned mod Aker Brygge. Vi gik forbi Nobels fredscenter og langs havnepromenaden helt ud til enden, hvor vi vendte om, for at gå tilbage forbi Oslo Rådhus, og langs havnen inden vi gik ind på Akershus slot og fæstning. Foran Akershus lå et stort krydstogtskib og da vi var oppe på fæstningen, kunne vi se lige over til de øverste etager på skibet. Vi var rundt at se på hele fæstningsområdet, og kom forbi forsvarsministeriet og militærmuseet, inden vi fandt en åben udgang ud mod Stena og DFDS færgerne. Her fik vi mulighed for at se Oslos nye Opera, hvor taget skrånede lige ned til vandet i havne. Vi gik videre forbi Centralstationen, og fandt en bus mod Bygdøy. Vi kørte igennem Kvad-

raturen og forbi Oslo gamle rådhus, og snart var vi fremme i Frogner, hvor vi drejede over på Bygdøy, hvor der ligger flere spændende museer. Vi havde valgt at besøge Kon-Tiki museet, hvor både tømmerflåden Kon-Tiki og Sivbåden RaII er udstillet. Det var meget spændende, at høre om Thor Heyerdahls ekspeditioner med tømmerflåderne og sivbådene. Ved siden af ligger Fram museet, som også er anbefalelsesværdigt. Efter museumsbesøget tog vi bussen tilbage til havneområdet, og gik ud for at finde en T-bane, som skulle gå mod Majorstua, hvor vi ville se Frognerparken med Vigelandsanlægget. Det første vi fandt som kørte mod Majorstua, var en sporvogn, så den tog vi. Vi skramlede op til Majorstua, hvor vi stod af, men havde stadig ikke set hvor parken var. Vi fortsatte ned ad vejen, og snart gik vi forbi indgangen til Vigelandsanlægget, som er en del af Frognerparken. Vi spadserede gennem anlægget, mens vi nød de mange flotte metalskulpturer, som var på begge sider af anlægget. Længere fremme kom vi frem til et trappeanlæg, hvor anlægget bestod af større skulpturer i granit og en stor søjle med mennesker. Vi må sige, at det var et rigtig flot og imponerende anlæg, som vi kun kan anbefale at besøge. Efterhånden var vi ved at være trætte, så vi tog T-banen, som stoppede lige uden for indgangen, og kørte ned til

I Kon-Tiki museet

Oslo's nye Opera

Aker Brygge

Vigelandsanlægget

Rådhuset, hvor vi fandt buslinje 32, som kørte os op til Bogstad Camping. Her var vi inde i den lokale Kiwi, for at købe lidt fornødenheder, og et par ½ ltr. øl, da vi syntes vi havde fortjent det. ☺ Vel hjemme på campingpladsen kl. 19.10 nød vi øllene, og fik lidt at spise, inden gik op til receptionen for at koble os på internettet. Vi skulle have opdateret beskrivelsen, og billeder på Dropbox og have fundet ud af hvilken færge, vi skal tage til Danmark. Vi har fundet ud af Oslo – Frederikshavn kun sejler om natten, og det har vi ikke lyst til, så nu hedder det nok Kristiansand – Hirtshals eller Göteborg – Frederikshavn. Vi er ikke mætte af oplevelser endnu, så lad os nu se, hvad vi oplever, inden vi skal med færgen. En dejlig dag med sol hele dagen var til ende, og så må vi se hvad vi finder ud af i morgen.

fredag, den 31. juli 2015:

Da vi i aftes havde besluttet os for at fredag, skulle være en slappe af dag, sov vi længe. Vi stod op kl. 09.00 til en grå dag – Godt vi havde valgt solskinsdagen i går til at trave rundt i Oslo. Vi er også lidt ømme i benene, så det er vist godt, vi har valgt en slappedag i dag. Vi kiggede lidt på færgemulighederne, og har besluttet os for en tredje løsning, nemlig at vi tager Larvik – Hirtshals i morgen eftermiddag. Der er kortere at køre, færgeturen er billigere, og vi har let ved at komme videre til næste mål. Da det regnede ind imellem, brugte vi dagen på afslapning, under regnbygerne og ellers til lidt udforskning af nærområdet. I morgen går det mod Danmark.

lørdag, den 1. august 2015:

På vej mod Heddal

Vi stod op kl. 06.30 til fint solskin og få lyse skyer. Et perfekt vejr til, at køre vores sidste tur i Norge på denne tur. Efter lidt let morgenmad havde vi koblet campingvognen på, og kunne aflevere adgangskortet i receptionen kl. 07.15, og begive os ned ad Bogstadvegen mod Kristiansandvegen. Næsten nede ved kysten drejede vi ind på E18 (Kristiansandvegen), som vi fulgte mod vest. Et stykke uden for Oslo, førte GPS'en os ud på en mindre vej, hvilket undrede os, men vi fulgte dog vejen, hvilket var en god oplevelse. Det var en rigtig flot vej, hvor vi kørte forbi mindre søer med små hytter ned til. Og i det strålende sol-

Bogstad Camping

skin, og vindstille var søerne som et spejl. Vi kunne se hytter, træer og fjelde spejle sig i søerne, som et dobbeltbillede. Fantastisk flot. I 11 °C kørte vi kl. ind i Telemarken Fylke. Vi havde nemlig bestemt os for, at tage en lille afstikker omkring Norges største stavkirke i Heddal. Først kørte vi igennem Notodden, og vi kunne se den nu blev kaldt "Bluesbyen Notodden". Der var Bluesfestival, og vi kunne se autocampere, campingvogne og telte overalt i byen, blot der var en lille plet eller parkeringsplads. Vi fortsatte igennem byen, og kl. 09.10 parkerede vi på parkeringspladsen ved Heddal Stavkirke. Et rigtig flot gammelt bygningsværk, som stadig bruges som kirke. Allerede inden man kom ind på kirkegården, var der opsat rygning forbudt skilte – Vi kunne godt forstå, at de passer god på den, alt er jo træ. Efter et kvarters tid satte vi kursen videre mod færgen i Larvik, og vi havde besluttet os for at GPS'en fik lov til, ukritisk, at lede os de sidste 102 km ad den hurtigste vej til færgen. Og det blev en oplevelse på flere måder. Vi blev ledt ad en mindre hovedvej, med hovedvejsskilte, så vi kunne slappe af. Vi fik nogle fantastisk flotte udsyn, mange små søer, og vejen gik op og ned, ud og ind. Længere fremme kørte vi forbi et skilt med teksten: Ikke egnet for lange vogntog. Vi havde også set, at der var begrænset højde, men da der kunne køre kortere vogntog, så bekymrede det os ikke. Vejen blev

Heddal Stavkirke

Broen på 2,90 m

smallere og smallere, mere og mere kurverig, og med stejlere passager. Lige noget for os! Virkeligt flot! Så kom vi til et sted med en bro under jernbanen med højdebegrænsning på 2,90 m. Den var samtidig smal, men noget bredere end vores 2,50 m og da vi kun er 2,58 m høj, så var det bare at passe på, at komme rigtig gennem kurven ind under broen. Pyh, det gik godt – Det havde ikke været sjovt, at skulle bakke flere hundrede meter, for at vende kareten! Vi var glade for, at vi var forbi det sted, de havde skrevet om, troede vi, men nogle kilometer videre fremme kom næste forhindring, også denne gang en smal bro, som

vi skulle køre ind under gennem en skarp kurve. Bredden var ingen problem, bare vi fik drejet os tidlig nok ind, men samtidig var vejen gravet ned, og skiltningen sagde max. 2,60. Vi sank lige et par ekstra gange, og tænkte at alternativet var at bakke 5-700 m, så lad os nu trille lige så langsomt – Vi har da 2 cm at give af, og de har jo nok været på den sikre side i angivelsen. I kravletempo kørte vi frem, og uden vi kunne høre noget skrab på, kom vi ud på den anden side. PyHa. ☺ Temperaturen udenfor var 18 °C, men jeg er sikker på, at vores indre temperatur var noget højere! Nu kunne intet røre os, så vi smuttede lige det sidste stykke ad den 3 – 4 m brede hovedvej. Det gik jo som en leg, selv om vi mødte andre biler og autocampere. Inden vi nåede frem til Larvik, fik vi lidt diesel på, så vi var sikre på, at nå frem til vores overnatningsmål i Danmark. Snart var vi fremme ved Larvik, hvor GPS'en syntes vi skulle lave en genvej, men denne gang kunne vi se broen der fra, hvor vi skulle dreje. Højdebegrænsningen var 2,10 m, så den valgte vi fra. Vi kørte frem til færgeterminalen, som var lukket ind til kl. 14.00, og da kl. kun var 11.30 skulle vi jo have tiden til at gå, så vi kørte ind til en Meny butik, hvor vi fik købt lidt ind, bl.a. en hel Grillkylling til frokost, og en fiskesuppe til dagen efter. Da vi ikke kunne ose længe nok, fandt vi et sted at holde, så vi kunne spise grillkyllingen, og løse lidt Soduko imens vi ventede. Kl.

13.30 kørte vi hen for at holde i kø, og da fik vi at vide, at vi ikke kunne komme ind på området, uden at have købt en gyldig billet. Vi havde ellers læst, at man kunne købe dem ved indkørslen. Så vi måtte et smut omkring terminalen, hvor jeg købte billetterne. De var ca. 500,- kr. dyrere, end hvis vi havde købt dem på nettet – Vi kunne have købt en printer til den forskel. Nå skidt, vi kørte tilbage til porten, der nu var åben, og da de andre, stadig ventede holdt bag de lukkede låger, så tog vi den, der var åben, og blev de første, som kørte ind i ventebanerne til færgen. Da de andre havde set, at vi kørte ind begyndte de så småt, at komme bagefter. Ventetiden til kl. 17.00 gik med at snakke med andre ventende, bl.a. med en mand fra Langeland (Hvis man kan sige sådan, da han lige var flyttet derned fra Nordsjælland). Han var født Nordmand og havde været i Norge for at købe en båd, som han havde på trailer efter bilen. Det var vældig hyggeligt eller Grejt, som de siger i Norge. Vi kom som de første ind på færgen, og kunne finde os en plads ved vinduet i cafeteriaet. Da vi var sultne, fik vi en Burger med pommes til 104,- Nkr. pr. styk. Den var rigtig god! Klokkeren 21.15 lagde færgen til i Hirtshals, men da vi var kørt først på, havde vi fået plads helt ude i siden, så vi var de første, der kom ud fra den sidste række, så klokken var 21.30 inden vi var ude på vejene, og kunne sætte kurs mod Gl. Klitgaard, hvor vi ankom kl. 22.10. Vi fandt os

Vi venter på færgen

en plads uden for bommen, men da vi så "campingfatter" lukke nogen ind i receptionen, gik vi derind, og som superservice fik vi lov til at komme ind på pladsen, og kunne sætte campingvognen op på plads 126, som vi fandt i lommelygtens skær. Kl. 23.00 var vi på plads og kunne gå i seng.

søndag, den 2. august 2015:

Vi fik en rigtig god søvn, og vågnede kl. 09.00 til flot solskin. Mens vi fik morgenmad, kom der nogle skyer på himlen, men vi besluttede os for, at vi ville tage vores "faste" tur til Lønstrup. Som

Ad stranden mod Lønstrup

sagt så gjort, vi pakkede rygsækken med et par lette, Harald Nyborg regnslag, og begav os kl. 11.15 af sted, ned mod stranden. Nede ved stranden gik vi ned ad den lange trappe, og kunne nu gå i strandkanten med kurs mod Rubjerg Knude. Næsten ud for fyret på knuden, fandt vi en mulighed for, at komme op ad skråningen gennem det løse sand. Efter nogle pauser for at få luft, kom vi op på toppen af skrænten og skulle nu gennem de store sandklitter, op og ned inden vi kom frem til fyret, som efterhånden står meget tæt på kanten, og snart kan vælte ned ad skrænten. Vi fortsatte gennem sandklitterne, og kom ned på området på toppen af klinten, og fulgte det hele vejen ind til Lønstrup, gennem strandtørn, tjørn, lyng og græsarealer. Fremme ved Lønstrup gik vi forbi redningshuset og op i byen, hvor vi "droppede ind" på Cafe Slugten kl. 13.15 (som vi plejer) Her nød vi en ½ ltr. Half & Half og en portion Fiskefilet hver, inden vi gik hjemad. Ved Sparkøbmanden skulle vi lige ind og hente en flaske "En lille en", så morgenmadens aperitif var sikret. Vi fortsatte hjemad langs landevejen, og ude ved Strandfogedgården drejede vi ind ad stien forbi den gamle kirkegård, og videre frem til campingpladsen. Fremme ved campingpladsen skiftede vi skoene ud kl. 15.40, og tog bilen ind til Superbrugsen i Løkken, for at købe lidt fornødenheder, og på vej hjemad fik vi bilen tanket op. Vel tilbage nød vi en forfriskning under markisen, i solen der skinnede fra en skyfri himmel. Ved 19-tiden var det tid til at få varmet fiskesuppen, som vi havde købt i Larvik. Den smagte himmelsk! Bagefter fik Karin vasket op, og jeg skrevet det manglende på beretningen, og så stod den på afslapning og hygge indtil sengetid.

Mellem fyret og Lønstrup

mandag, den 3. august 2015:

Nej! Hvor har vi sovet godt, og klokken var 09.30 inden vi holdt op med at sove, eller som vi også kan sige vågnede. Vi må jo have trængt til det selv om vi gik til køjs kl. 22.30. Man siger ellers

På vej mod Løkken

at gamle mennesker ikke sover længe, også selv om vi måske ikke faldt i søvn med det samme. Da vi havde fået morgenkaffe med alt der "bimler og bamler", så kørte vi ud for at besøge min kusine, og høre hvordan det gik med Egon. Heldigvis går det fremad, og vi håber både for dem, og os at alt bliver godt igen. Efter vi kom tilbage til campingpladsen, gik vi en tur langs stranden til Løkken. Klokken 12.40 begav vi os i T-shirts og korte bukser ned mod stranden. Temperaturen havde rundet de 20 °C, og vinden var fra sydøst, så vi gik i læ af klinten. Vi nød gåturen til Løkken, og lige før vi nåede havnemolen, drejede vi ind til byen, og gik over torvet med kurs mod Løkken Bryghus, hvor vi nød en "Mørk Kutterøl", mens vi slappede af og "varmede op" til gåturen hjem. Da vi havde drukket ud, gik vi mod campingpladsen ad "Nordsøstien", og kom gennem byen, sommerhusområder og ad

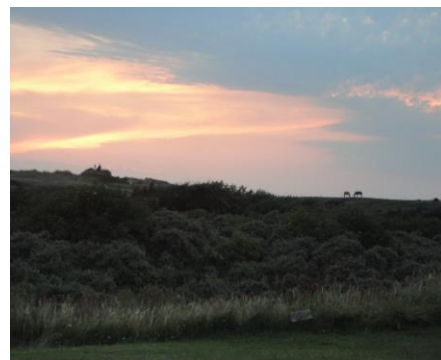

Aftensol ved Gl. Klitgaard

stranden, indtil vi var fremme ved opkørslen fra stranden til Nr. Lyngby. Den tog vi, og oppe ved "den lille købmand" fik vi os en is. Vi kunne se, at købmanden havde sat sit "legeområde" til salg som sommerhusgrund, og at butikken kun kørte på et minimum, så når sæsonen er slut, er det nok også slut med købmanden i Nr. Lyngby. Vi fortsatte ad Nordsøstien, og var snart fremme ved campingpladsen, hvor vi kl. 16.20 kunne sætte os under markisen og dele en ½ ltr. Dansk Dortmund øl. Mens vi sad der, faldt vi i snak med vore tyske naboer. Efter vi havde spist, var vi bad og fik betalt for opholdet på Gl. Klitgaard Camping. Da det blev lidt køligt, trak vi indenfor og kunne nyde solnedgangen fra det store vindue i campingvognen. Den var faktisk meget kønnere end midnatssolen i Norge, bare et par timer tidligere end himlen havde samme farve i Nordnorge.

tirsdag, den 4. august 2015:

Det havde regnet lidt om natten, men vi havde sovet uforstyrret og stod op kl. 09.05 til en lun, men lidt grå morgen. Der var lidt fugtigt på græsset, men heldigvis havde vi været forudseende og taget markisen ned i aftes. Efter morgenmaden fik vi gjort klar, og fik hilst af med campingfætter og -mutter (Leif og Helle), og kl. 10.45 trillede vi ned gennem Nr. Lyngby, hvor vi tog Vittrupvejen, da "smutvejen" mod Løkken var smal og meget hullet i kanterne. Vi satte kursen mod Ålborg ad den gamle hovedvej gennem Åbybro og fremme ved Limfjorden, kunne vi køre gennem feriens sidste tunnel. Det blev til 271 tunneller i alt fra vi tog hjem fra. Ved Saur Vej drejede vi fra motorvejen og kørte ad Hadsundvej mod Blenstrup. Vel ankommet hos farfar fik vi campingvognen bakket ind i indkørslen kl. 12.15. Temperaturen var kommet op på 23 °C, da vi fik skruet støttebenene ned på campingvognen. Vi hyggede os med farfar, indtil vi kørte til Terndrup, for at besøge farmor. Da vi havde fået eftermiddagskaffen, kørte vi tilbage til Blenstrup, hvor farfar havde sørget for nogen 250 g. Angus bøffer, som vi fik til aftensmad. Super lækker aftensmad, som vi spiste på terrassen, hvor vi hyggede os ind til sengetid.

Morgen over klitten

onsdag, den 5. august 2015:

Klokken 08.00 vågnede vi efter endnu en god nat i campingvognen. Farfar var stået op, og havde gjort klar til morgenmaden med blødkogte æg og en lille en. Under morgenmaden snakkede vi lidt om, hvilket rute vi ville køre mod Hvide Sande. Farfar foreslog, at vi tog over Skive, så vi fik en lidt anden naturoplevelse end ved, at køre over Viborg. Efter en dejlig morgenmad kunne vi kl. 10.00 vinke farvel til farfar, og da ruten var sat mod Hvide Sande, via Skive, blev vi ledt op gennem Blenstrup. Slet ikke den landsby, som jeg husker fra de unge dage, men alligevel med mange minder. Vi ville ikke køre over Gl. Skørping, men Skørping, så vi havde lidt kontroverser med GPSén. Da vi drejede fra i Skørping mod Buderupholm, så var GPSén helt tilfreds igen. Vi kørte nu forbi et af de steder, hvor der i Danmark gror vilde orkideer, nemlig Fruesko. Ved Støvring blev vi ledt ned ad motorvejen, og ved den gamle hovedvej 13, blev vi igen uenige med GPSén, men vi bestemte

Campingpladsen i Hvide sande

over teknikken. ☺ Vi kom over Virksunddæmningen, og ad omfartsvejen ved Skive, senere Hjerl Hede, og snart var vi fremme ved Stadil Fjord, hvor vi kørte forbi Vedersø Klit, og Kaj Munks hjem. Vi kunne se, at Post Danmark havde været i området i går, da der stadig var bannere og skilte, snart var vi fremme ved Søndervig, hvor vi kørte ned over tangen mod Hvide Sande.

Fremme ved Hvide Sande drejede vi ind i rundkørslen ved den store bunker. Karin skulle lige ind på Røgeriets restaurant, hvor vi ville have Fiskebuffet til aften. Mens Karin var inde for at bestille plads, fik jeg kareten vendt, og vi kunne fortsætte til campingpladsen, som ligger i syd enden af Hvide Sande. Receptionen var lukket, da vi kom, men vi skulle bare finde en plads, hvor der ikke var reserveret, og så fortælle det, når de lukkede op. Vi fik lidt frokost, inden vi gik op og meldte os i receptionen, kl. 15.00. Temperaturen havde nu sneget sig op i nærheden af 20 °C, så eftermiddagen blev brugt til en tur til stranden samt hygge uden for campingvognen, indtil vi ved 17-tiden begav os til fods, ind til fiskebuffeten på restauranten. Efter at have spist et fantastisk måltid, kunne vi næsten trille de 3,5 km hjem til campingpladsen, hvor vi var nødt til at slå mave

Fiskebuffet på Røgeriet

indtil sengetid.

torsdag, den 6. august 2015:

Vi sov godt, selv om vi havde spist, næsten over evne, af fiskebuffetten. Det var vist klogt, at vi gik de 3,5 km fra Røgeriet til campingpladsen. Vi stod op kl. 08.45 og fik morgenmad, og gjorde klar til at starte sidste etape på vores "sidste sommerferie" nogensinde. En af de største ulemper ved at gå på pension er, at vi aldrig får ferie mere, men til gengæld kan vi så gøre, som vi vil, og tage af sted når vi vil. ☺ Kl. 10.00 kørte vi ud fra campingpladsen, og satte kursen syd på. Da vi kørte forbi Varde og ud på hovedvej 11, havde temperaturen sneget sig op på 23 °C. Vi havde lagt et stop ind ved NH Campingcenter i Nr. Hostrup, og her var vi kl. 12.20. Vi ville se, om vi

Lige landet efter 4 uger i Norge

kunne få et par reservedele til vore låse i overskabene, da vi havde knækket noget plastic af. Vi købte 2 nye holdere, til den formidable sum af 6,- kr./stk, så nu kan vi få styr på, at skabene ikke springer op, når vi er på en "Bumpet" vej. Snart kørte vi over den sidste bro på vores tur, og drejede ind i Sønderborg, så "Flammen" kunne få fyldt tanken op. Nu var der kun de sidste 25 km tilbage, og kl. 13.24 trillede vi op foran vores hjem på H. C. Ørsteds Vej 17 i Nordborg. Så var det tid til oprydning, og nyde de 25 °C og solen, der skinnede fra en næsten skyfri himmel.

Efterskrift:

Så er vores sidste sommerferie rejse, som ansatte ved Sønderborg kommune forbi, men nu har vi til gengæld tid til, at holde ferie på andre og måske mere spændende tidspunkter. Ferieturen har været noget andreledes end tidligere, af flere grunde, for det første er det som sagt vores sidste ferietur, inden vi kan sige, at vi hører til den befolkningsgruppe, der lever af overførselsindkomster, selvfølgelig med et "tilskud" fra vores egen opsparing. Samtidig er det også første gang, at vi holder sommerferie i længere tid end de "normerede" 3 uger, og så at vi tager nordpå, i stedet for syd på, som vi har gjort det seneste 25 – 35 år.

Men en dejlig ferie er til ende. Vi har haft nogle fantastiske oplevelser, og set noget så flot, at man næsten ikke kan forestille sig det. Desværre har vi ikke fået alt på foto, men foto kan heller ikke vise stemninger eller vise alle nuancer, og så har det heller ikke været muligt, at fange alt hvad vi har set. Vi vil altid huske, at det vigtigste ikke er det, vi kan vise frem, men de oplevelser, som vi gemmer i vores hukommelse, og som ingen kan tage fra os.

En enkelt kommentar kan jeg ikke lade være med, nemlig at vi gik efter at se Midnatssolen på Nordkapp, hvilket ikke lykkedes helt for os. Jo den var der, men ikke det vi havde håbet på. Vi så midnatssolen et par andre steder i Norge, men den flotteste solnedgang oplevede vi 2 aftener i Danmark, nemlig på Gl. Klitgaard i Nr. Lyngby. Til gengæld oplevede vi, at der i Nordnorge aldrig var nat, hvilket var en stor oplevelse for os. Vi har også fået nogle fantastiske naturoplevelser, og kan anbefale, at andre drager på vej mod det nordligste Norge, for at få naturoplevelserne og måske i tilgift, være mere heldige med midnatssolen end os.

Karin og jeg har nydt hinandens selskab, og hygget os med hinanden på de få m², som vi har i campingvognen, og det giver os stor lyst til flere gode oplevelser i hinandens selskab. Som sagt har vi haft en dejlig sommerferie, og campingvognen er nu sat på plads, nok kun for en kortere overgang, inden det går videre mod nye oplevelser. Lige nu overvejer vi en campingtur til Alsace i oktober, så vi igen kan opleve høstningen af vindruerne til den Alsace-vin, som vi holder meget af. Ja, vi glæder os allerede, for når Karin og jeg er sammen, kan intet gå helt galt, for vi har jo hinanden.

Sådan erindret – Ejlf S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, et citat fra H. C. Andersen:

"At rejse er at leve"!

©2015 PetratsOnTour@gmail.com

Og vi lever!

<http://Petrat.dk>

